

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 213

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

16 czerwca 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/962 z dnia 6 maja 2021 r. przedłużające okres przejściowy, o którym mowa w art. 89 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/963 z dnia 10 czerwca 2021 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429, (UE) 2016/1012 i (UE) 2019/6 w odniesieniu do identyfikacji i rejestracji koniowatych oraz określające wzory dokumentów identyfikacyjnych dla tych zwierząt ⁽¹⁾ 3

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/962

z dnia 6 maja 2021 r.

przedłużające okres przejściowy, o którym mowa w art. 89 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 85 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 stanowi, że w okresie przejściowym do dnia 18 czerwca 2021 r. obowiązek rozliczania określony w art. 4 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że redukują ryzyka inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemów programów emerytalnych, ani do podmiotów utworzonych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania. Ten okres przejściowy został wprowadzony w celu uniknięcia negatywnych skutków rozliczania centralnego kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów oraz w celu zapewnienia czasu na opracowanie wykonalnych rozwiązań technicznych służących przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających.
- (2) Art. 85 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 648/2012 upoważnia Komisję do dwukrotnego przedłużenia o jeden rok tego okresu przejściowego, jeżeli Komisja stwierdzi, że nie opracowano jeszcze takich wykonalnych rozwiązań technicznych, a negatywne skutki rozliczania centralnego kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nie uległy zmianie. W art. 85 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia nałożono wymóg, aby Komisja do ostatniego przedłużenia okresu przejściowego sporządzała sprawozdania roczne oceniające, czy opracowano takie wykonalne rozwiązania techniczne oraz czy konieczne są środki ułatwiające te wykonalne rozwiązania techniczne.
- (3) Komisja przyjęła swoje pierwsze sprawozdanie ⁽²⁾ w dniu 23 września 2020 r. W sprawozdaniu tym podkreślono, że na przestrzeni lat uczestnicy rynku dokładali starań w celu opracowania takich wykonalnych rozwiązań technicznych oraz że niektóre systemy programów emerytalnych zaczęły rozliczać centralnie część swoich instrumentów pochodnych na zasadzie dobrowolności. W sprawozdaniu stwierdzono, że głównym wyzwaniem dla systemów programów emerytalnych jest konieczność wnoszenia zmiennego depozytu zabezpieczającego w gotówce w przypadku wystąpienia napięć rynkowych, kiedy to CCP mogą wymagać od nich wnoszenia znacznych kwot zmiennego depozytu zabezpieczającego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 85 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/834, oceniające, czy opracowano wykonalne rozwiązania techniczne służące przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również czy konieczne są środki ułatwiające te wykonalne rozwiązania techniczne (COM(2020)574 final z 23.9.2020).

- (4) W art. 85 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wprowadzono również wymóg, aby Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) – we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego oraz Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego – przedkładał Komisji roczne sprawozdania zawierające ocenę m.in. tego, czy CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych podjęły odpowiednie wysiłki i opracowały wykonalne rozwiązania techniczne ułatwiające uczestniczenie takich systemów w rozliczaniu centralnym przez wnoszenie zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, w tym implikacje tych rozwiązań dla płynności rynku i procykliczności oraz ich potencjalne skutki prawne lub inne. W swoim sprawozdaniu z dnia 17 grudnia 2020 r. ESMA stwierdził, że na przestrzeni lat zainteresowane strony przeanalizowały pewne rozwiązania mające na celu złagodzenie wyzwań dla systemów programów emerytalnych, które to rozwiązania łącznie mogą wspierać systemy programów emerytalnych zarówno w okresach normalnych, jak i w przypadku wystąpienia warunków skrajnych. ESMA stwierdził jednak również, że rozwiązania te wymagają dalszego opracowania lub w niektórych przypadkach muszą im towarzyszyć pewne zmiany regulacyjne. W związku z tym ESMA wyraził pogląd, że konieczne jest przedłużenie okresu przejściowego o jeden rok.
- (5) Biorąc pod uwagę sprawozdanie ESMA, Komisja jest zdania, że rzeczywiście konieczne jest przedłużenie okresu przejściowego o jeden rok, aby umożliwić dopracowanie przewidzianych rozwiązań i ich dalsze udoskonalenie.
- (6) Okres przejściowy, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, należy zatem przedłużyć.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym, tak aby obowiązujący okres przejściowy został przedłużony przed jego wygaśnięciem lub jak najszybciej po jego wygaśnięciu. Późniejszy termin wejścia w życie może spowodować brak pewności prawa dla systemów programów emerytalnych co do tego, czy muszą rozpocząć przygotowania pod kątem przyszłego obowiązku rozliczania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Okres przejściowy określony w art. 89 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 przedłuża się do dnia 18 czerwca 2022 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/963**z dnia 10 czerwca 2021 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429, (UE) 2016/1012 i (UE) 2019/6 w odniesieniu do identyfikacji i rejestracji koniowatych oraz określające wzory dokumentów identyfikacyjnych dla tych zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 120 ust. 1 i 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE ⁽³⁾, w szczególności jego art. 109 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono między innymi ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności państw członkowskich za ustanowienie systemu identyfikacji i rejestracji utrzymywanych zwierząt lądowych, w tym koniowatych. Rozporządzenie to przewiduje, że państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą komputerową bazę danych utrzymywanych zwierząt lądowych (zwaną dalej „komputerową bazą danych”). Stanowi ono również, że komputerowa baza danych służy do dokumentowania niektórych minimalnych informacji dotyczących koniowatych, tj. niepowtarzalnego kodu zwierzęcia koniowatego (zwanego dalej „niepowtarzalnym kodem”), metody identyfikacji zwierzęcia koniowatego oraz zakładu, w którym zwierzę to jest zwykle utrzymywane. W rozporządzeniu określono również obowiązki podmiotów, które utrzymują koniowate. Podmioty te mają obowiązek zapewnienia, aby zwierzęta te były indywidualnie zidentyfikowane za pomocą: niepowtarzalnego kodu; poprawnie wypełnionego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego (unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny) oraz fizycznych środków identyfikacji lub innej metody zapewniającej jednoznaczne połączenie zwierzęcia koniowatego z poprawnie wypełnionym unikalnym dożywotnim dokumentem identyfikacyjnym.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2016/1012 ustanawia zootechniczne i genealogiczne zasady handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu oraz ich wprowadzania na terytorium Unii, w tym zasady wydawania świadectw zootechnicznych towarzyszących zwierzętom hodowlanym. W szczególności rozporządzenie to stanowi, że w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych niektóre wymagane w tym rozporządzeniu informacje należy umieszczać w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym koniowatych.
- (3) W rozporządzeniu (UE) 2019/6 ustanowiono przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu, wytwarzania, przewozu, wywozu, dostarczania, dystrybucji, nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii, kontroli i stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych oraz określono między innymi przepisy szczegółowe dotyczące podawania weterynaryjnych produktów leczniczych u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, w tym koniowatych. Określono w nim w szczególności obowiązki prowadzenia dokumentacji w odniesieniu do koniowatych oraz informacje, które należy zawrzeć w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66.⁽³⁾ Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43.

- (4) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 ⁽⁴⁾, które przyjęto w ramach rozporządzenia (UE) 2016/429, przewiduje szeroką definicję zarejestrowanych koniowatych i określa dodatkowe wymogi w zakresie identyfikacji koniowatych oraz zasady wystawiania duplikatu i dokumentów zastępczych. Stanowi ono również, że unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny musi zawierać znak zatwierdzenia lub – w przypadku zarejestrowanych koni – licencję dokumentującą status zwierzęcia o bardzo dobrym zdrowiu w celu skorzystania ze szczególnych warunków przemieszczania określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/688 ⁽⁵⁾.
- (5) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/577 ⁽⁶⁾ określono zasady dotyczące treści i formatu informacji niezbędnych do stosowania art. 112 ust. 4 i art. 115 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/6, które mają być zawarte w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym. Zasadniczo są to informacje dotyczące tego, czy dane zwierzę koniowate wyklucza się z uboju w celu spożycia przez ludzi lub czy zostało poddane leczeniu z zastosowaniem substancji uznawanych za niezbędne w leczeniu koniowatych lub które przynoszą dodatkowe korzyści kliniczne w porównaniu z innymi możliwościami leczenia dostępnymi dla koniowatych i w przypadku których okres karencji dotyczący koniowatych wynosi 6 miesięcy.
- (6) Art. 108 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/429 stanowi, że państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach wyznaczyć inny organ lub upoważnić inną jednostkę lub osobę fizyczną do zapewnienia stosowania w praktyce systemu identyfikacji i rejestracji, w tym do wydawania dokumentów identyfikacyjnych. W rozdziale III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁷⁾ określono szczegółowe zasady i warunki takiego delegowania. Ponadto w art. 8 pkt 1 dyrektywy Rady 90/427/EWG ⁽⁸⁾ przewidziano nałożenie na organizacje i związki prowadzące lub zakładające księgi stadne obowiązku wydawania dokumentów identyfikacyjnych dla zarejestrowanych koniowatych. Powyższą dyrektywę uchylono jednak rozporządzeniem (UE) 2016/1012 ze skutkiem od dnia 21 kwietnia 2021 r. W związku z tym brakuje pewności, w jakim zakresie państwa członkowskie oddelegują stosowanie w praktyce systemu identyfikacji koniowatych związkom hodowców, organizacjom zarządzającym końmi biorącymi udział w zawodach i wyścigach lub innym jednostkom upoważnionym. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć częściowe lub pełne delegowanie tych zadań jednostkom upoważnionym oraz wyjaśnić rolę związków hodowców i organizacji zarządzających końmi biorącymi udział w zawodach i wyścigach w procesie identyfikacji koniowatych.
- (7) Większość uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych w odniesieniu do tego dokumentu ⁽⁹⁾ dotyczyła wydawania dokumentów identyfikacyjnych przez związki hodowców. Szereg państw członkowskich złożyło podobne wnioski. Szczególnie trudnym problemem było wydawanie świadectw zootechnicznych dla koniowatych wpisanych do ksiąg hodowlanych założonych przez związki hodowców uznane w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie urodzenia.
- (8) Aby system identyfikacji koniowatych był praktyczny, a jednocześnie spełniał wymogi art. 110 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć wydawanie dokumentów identyfikacyjnych dla zarejestrowanych zwierząt koniowatych przez związki hodowców oraz organizacje i stowarzyszenia zarządzające końmi biorącymi udział w zawodach i wyścigach, nawet jeżeli struktury te nie są jednostkami upoważnionymi. W tym przypadku wydanie dokumentu identyfikacyjnego ograniczałoby się do uzupełnienia go o wymagane informacje, wydrukowania, oprawienia oraz zapisania szczegółowych informacji w bazach danych, natomiast dokument zostałby dostarczony podmiotowi będącemu wnioskodawcą przez właściwy organ lub jednostkę upoważnioną. Przepisy te nie powinny mieć wpływu na istniejące systemy operacyjne dotyczące wydawania i dostarczania unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych przez jednostki upoważnione w ścisłej współpracy ze związkami hodowców oraz organizacjami i stowarzyszeniami zarządzającymi końmi biorącymi udział w zawodach i wyścigach.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta łądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt łądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt łądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 140).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/577 z dnia 29 stycznia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 w odniesieniu do treści i formatu informacji niezbędnych do stosowania art. 112 ust. 4 i art. 115 ust. 5, które mają być zawarte w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 8 ust. 4 tego rozporządzenia (Dz.U. L 123 z 9.4.2021, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55).

⁽⁹⁾ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11855-Laying-down-rules-on-equine-passports>

- (9) Unikalne dożywotnie dokumenty identyfikacyjne nie powinny być wydawane, o ile nie zostały wypełnione w należyty sposób wymaganymi danymi identyfikacyjnymi obejmującymi informacje wymagane na mocy prawa Unii, które powinny być również zarejestrowane w komputerowej bazie danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (10) Komputerowa baza danych utworzona zgodnie z art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, w której informacje przechowywane są zgodnie z art. 64 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035, powinna być dostępna na różnych poziomach bezpieczeństwa dla podmiotów, właściwych lekarzy weterynarii, a także właściwych organów lub jednostek upoważnionych w innych państwach członkowskich. Ponadto powinno się zachęcać do wymiany danych elektronicznych między państwami członkowskimi w celu ułatwienia identyfikowalności pochodzenia koniowatych oraz kontroli w zakresie integralności łańcucha żywnościowego. Należy zatem określić minimalne wymogi w odniesieniu do takiej wymiany danych, z uwzględnieniem wymogów art. 108 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz odpowiednich norm, o których mowa w art. 37 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1715⁽¹⁰⁾.
- (11) Mimo iż znaczna liczba państw członkowskich preferuje prosty format unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, określając jedynie szczegółowe informacje wymagane zgodnie z art. 65 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 i art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/577, taki prosty format nie byłby wystarczający do stosowania unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego jako uniwersalnego dokumentu towarzyszącego koniowatym do celów hodowlanych lub na potrzeby zawodów sportowych. Uzasadnione jest zatem określenie formatu unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, który umożliwiłby wydawanie takiego dokumentu zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, a także w formacie rozszerzonym odpowiednim również do celów hodowlanych oraz na potrzeby zawodów i wyścigów.
- (12) Dochodzenia przeprowadzone w ostatnim czasie w państwach członkowskich wykazały, że zwykłe oznakowanie koniowatych za pomocą wszczepianego transpondera może nie być wystarczające, aby zapewnić identyfikację koniowatych, a w szczególności do celów ochrony zdrowia publicznego. Niezbędnym elementem uzupełniającym identyfikację w celu zapobiegania nieuczciwemu ubojowi koniowatych uprzednio wyłączonych z uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi jest zatem opis zwierzęcia koniowatego składający się z opisu słownego i z opisu graficznego ukazującego nabyte i dziedziczne szczególne cechy fenotypowe, takie jak białe wzory, specyficzne umaszczenie, wicherki, blizny oraz, w stosownych przypadkach, kształt kasztanów.
- (13) Aby zapewnić prawidłowy opis koniowatych w towarzyszącym im unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym, właściwe organy państw członkowskich lub, w stosownych przypadkach, jednostki upoważnione powinny dążyć do stosowania najlepszych praktyk i szkolić personel, któremu powierzono sporządzanie opisu koniowatych.
- (14) Należy również przewidzieć przypadki, w których oryginalny unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na cały okres życia danego zwierzęcia koniowatego został zagubiony, przestał być czytelny lub zawiera błędne informacje, które nie są wynikiem nielegalnych praktyk. Aby status zwierzęcia koniowatego jako wykluczonego z uboju w celu spożycia przez ludzi był prawidłowo udokumentowany, przepisy te powinny w najszerszym możliwym zakresie wykluczyć niezgodne z prawem posiadanie więcej niż jednego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego.
- (15) W przypadku gdy dostępne są wystarczające i możliwe do zweryfikowania informacje, należy wydać duplikat unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, oznaczony jako duplikat i z zasady wykluczający zwierzę koniowate z uboju w celu spożycia przez ludzi. W pozostałych przypadkach należy wydać zastępczy unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny, również oznaczony jako zastępczy i wykluczający zwierzę koniowate z uboju w celu spożycia przez ludzi oraz ze szczególnych warunków przemieszczania zarejestrowanych koniowatych określonych w art. 92 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.
- (16) Zgodnie z art. 67 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 procedury te powinny mieć również zastosowanie do koniowatych, które zostały przedstawione do identyfikacji po upływie ustalonego terminu pierwszej identyfikacji zwierzęcia koniowatego, aby zminimalizować ryzyko uzyskania w nieuczciwy sposób dodatkowego dokumentu identyfikacyjnego, który mógłby zostać wykorzystany do ponownego wprowadzenia do łańcucha żywnościowego zwierzęcia koniowatego, które zostało uprzednio wykluczone z uboju w celu spożycia przez ludzi zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych („rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC”) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37).

- (17) Zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 podmioty mają zapewniać, aby koniowatym zawsze towarzyszył ich unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny. Wymóg ten oznacza, niezależnie od przemieszczania zwierzęcia, przekazanie unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego przez poprzedniego właściciela nowemu właścicielowi w momencie zmiany własności koniowatego.
- (18) Chociaż zgodnie z przepisami Unii koniowatym muszą zawsze towarzyszyć ich unikalne dożywotnie dokumenty identyfikacyjne, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć odstępstwo od wspomnianego wymogu w sytuacji, gdy jest to niemożliwe lub nawet niepraktyczne ze względu na konieczność zachowania unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego przez całą długość życia zwierzęcia koniowatego lub gdy taki dokument nie został wydany z uwagi na ubój zwierzęcia koniowatego przed osiągnięciem przez nie wymaganego maksymalnego wieku do celów pierwszej identyfikacji.
- (19) W przypadku codziennego przemieszczania na terytoriach krajowych państw członkowskich karty plastikowe lub karty elektroniczne, a także aplikacje na smartfony lub tablety wyświetlające niezbędne informacje zawarte w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym wydają się przydatnym uzupełnieniem unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, przy czym w niniejszym rozporządzeniu należy określić pewne zasady ich stosowania.
- (20) Ponadto wymóg, zgodnie z którym unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny musi towarzyszyć tuszy zwierzęcia koniowatego do przedsiębiorstwa lub zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽¹¹⁾, w niektórych przypadkach okazał się niepraktyczny i w związku z tym powinien zostać ograniczony do sytuacji opisanych w rozdziale III lit. a) ppkt (iii) załącznika III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011⁽¹²⁾ lub uregulowany w przepisach krajowych.
- (21) Na pewnym etapie życia koniowate mogą stać się koniowatymi przeznaczonymi do uboju. Zwierzęta jednokopytne, równoznaczne z koniowatymi, zdefiniowano jako „zwierzęta gospodarskie kopytne” w pkt 1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾ ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego.
- (22) Aby zapobiec wprowadzeniu transponderów do łańcucha żywnościowego, mięso pochodzące od koniowatych w części, z której nie można było usunąć transpondera podczas uboju, powinno zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 45 lit. m) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627⁽¹⁴⁾. Aby ułatwić lokalizację wszczepionych transponderów, miejsce wszczepienia powinno zostać znormalizowane i odnotowane w unikalnych dożywotnich dokumentach identyfikacyjnych.
- (23) System Uniwersalnego Dożywotniego Numeru Konia (UELN) został przyjęty na całym świecie przez najważniejsze organizacje zajmujące się hodowlą koni, zawodami i wyścigami. Został on opracowany z inicjatywy Światowej Federacji Hodowców Koni Sportowych (WBFSH), Międzynarodowego Komitetu Ksiąg Stadnych (ISBC), Światowej Organizacji Konia Arabskiego (WAHO), Europejskiej Organizacji Konia Arabskiego (ECAHO), Międzynarodowej Konferencji Konia Angloarabskiego (CIAA), Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI) oraz Europejskiej Unii Kłusa (UET). Informacje na temat tego systemu można znaleźć na stronie internetowej UELN⁽¹⁵⁾ prowadzonej przez Francuski Instytut Koni i Jeździectwa (IFCE).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 51).

⁽¹⁵⁾ <http://www.ueln.net>

- (24) System UELN jest odpowiedni do tego, aby przy pierwszej identyfikacji zwierzęcia koniowatego nadać mu niepowtarzalny kod, o którym mowa w art. 109 ust. 1 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2016/429. W przypadku przydzielenia kodów komputerowej bazie danych lub jakimkolwiek bazom danych ustanowionym przez jednostki upoważnione lub związki hodowców w ramach komputerowej bazy danych państw członkowskich kody tych baz danych oraz format zarejestrowanego niepowtarzalnego kodu poszczególnych koniowatych nie powinny prowadzić do pomyłek z ustanowionym systemem UELN. W związku z powyższym przed przydzieleniem jakiegokolwiek nowego kodu bazie danych, w której rejestrowane są szczegółowe dane identyfikacyjne koniowatych, należy zapoznać się z wykazem nadanych kodów UELN.
- (25) Rejestrowanie niepowtarzalnego kodu zgodnego z UELN i stosowanie go w celu identyfikacji właściwych organów lub jednostki upoważnionej, której delegowano zadanie wydawania unikalnych dożywnotnych dokumentów identyfikacyjnych koniowatych, powinno również ułatwić zwrot unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego wydającemu właściwemu organowi po uboju zwierzęcia koniowatego lub gdy takie zwierzę padnie. Tam gdzie jest to możliwe, państwa członkowskie powinny wykorzystać instytucje łącznikowe, które wyznaczyły zgodnie z art. 103 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w celu ułatwienia wymiany informacji między właściwymi organami, która zapewni wzajemną pomoc.
- (26) Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) we współpracy z Międzynarodową Konfederacją Sportów Konnych (IHSC) opracowała zalecenia dotyczące bezpiecznego międzynarodowego przemieszczania koni biorących udział w zawodach oraz koncepcję statusu koni wyczynowych o bardzo dobrym zdrowiu (ang. *high-health, high performance horses* – HHP) ⁽¹⁶⁾. W rozdziale 4.17 Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych ⁽¹⁷⁾ OIE przedstawiono zalecenia dotyczące ustanowienia subpopulacji koni o statusie zwierzęcia o bardzo dobrym zdrowiu, a w rozdziale 5.12 tego kodeksu – wzór paszportu na potrzeby międzynarodowego przemieszczania koni biorących udział w zawodach.
- (27) Ponadto kwestię kwalifikowalności zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych do udziału w zawodach międzynarodowych regulują międzynarodowe porozumienia prywatne. Biorąc pod uwagę międzynarodowy wymiar sektora hodowli koni, Komisja powinna uwzględnić te porozumienia, aby utrzymać kwalifikowalność wspomnianych zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych do udziału w zawodach na szczeblu międzynarodowym oraz w zawodach organizowanych zgodnie z art. 4 ust. 2 tiret pierwsze lit. a) dyrektywy Rady 90/428/EWG ⁽¹⁸⁾.
- (28) Na zasadzie odstępstwa od art. 91 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 ważność świadectwa zdrowia zwierząt wymaganego do celów przemieszczenia do innego państwa członkowskiego może zostać przedłużona z 10 do 30 dni na warunkach przewidzianych w art. 92 tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem pewnych dodatkowych środków zdrowotnych, w tym środków mających na celu zapobieganie chorobom, na które zapadają koniowate, innym niż choroby wymienione dla tych gatunków w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 ⁽¹⁹⁾.
- (29) Zgodnie z sekcją II pkt 1 i 2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze prowadzące rzeźnię zobowiązane są zapewnić między innymi, aby stosowane przez nie procedury gwarantowały prawidłową identyfikację każdego zwierzęcia lub, w stosownych przypadkach, każdej partii zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni.
- (30) Ponadto zgodnie z sekcją III pkt 1–3 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 podmiot prowadzący rzeźnię jest zobowiązany do gromadzenia, sprawdzania i opracowywania informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i zawierających dane szczegółowe w zakresie pochodzenia i historii zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności oraz zarządzania tymi zwierzętami. Zgodnie sekcją III pkt 7 załącznika II do tego rozporządzenia właściwy organ może zezwolić na przesyłanie do rzeźni niektórych informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, odnoszących się do koniowatych, w tym samym czasie, w którym przesyłane są zwierzęta, zamiast przesyłania ich w terminie wcześniejszym. Dokument identyfikacyjny towarzyszący koniowatym przeznaczonym do uboju powinien w związku z powyższym uzupełniać wspomniane informacje dotyczące łańcucha żywnościowego. Zgodnie z pkt 8 wspomnianej sekcji III podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze zobowiązane są sprawdzić paszporty towarzyszące koniowatym, aby upewnić się, czy zwierzę nie jest wykluczone z uboju w celu spożycia przez ludzi. Jeżeli podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze przyjmują zwierzę do uboju, zobowiązane są przekazać paszport urzędowemu lekarzowi weterynarii.

⁽¹⁶⁾ Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE), *Facilitation of International Competition Horse Movement. OIE - IHSC partnership for safe international movements of competition horses* [Ułatwianie przemieszczania koni na zawody międzynarodowe. Partnerstwo OIE–IHSC na rzecz bezpiecznego przemieszczania koni biorących udział w zawodach].
<https://www.oie.int/en/scientific-expertise/specific-information-and-recommendations/international-competition-horse-movement/>

⁽¹⁷⁾ <https://www.oie.int/en/standard-setting/terrestrial-code/access-online/> (wydanie z 2019 r.).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiająca warunki udziału w takich zawodach (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 60).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).

- (31) W rozporządzeniu (UE) 2019/6 zdefiniowano zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność, przez odesłanie do definicji zawartej w art. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009⁽²⁰⁾. Niektóre przepisy rozporządzenia (UE) 2019/6, w tym przepisy określone w art. 112 i 115, mają zastosowanie do gatunków zwierząt uznawanych za zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność, a zatem również do poszczególnych zwierząt, które nie są przeznaczone do wykorzystania do spożycia przez ludzi, ale należą do gatunków, które zgodnie z prawem są wykorzystywane do spożycia przez ludzi w Unii.
- (32) Z uwagi na szczególną sytuację koniowatych, które urodziły się jako zwierzęta gatunków, z których lub od których pozyskuje się żywność, ale nie we wszystkich przypadkach są hodowane głównie do tego celu i w większości przypadków nie są utrzymywane przez całe swoje życie przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze zdefiniowane w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²¹⁾, konieczne jest wprowadzenie procedury zapewniającej płynne połączenie kontroli unikalnego dożywnego dokumentu identyfikacyjnego ze względów zdrowia publicznego z zarządzaniem tym unikalnym dożywnym dokumentem identyfikacyjnym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (33) Komputerowa baza danych, która ma zostać ustanowiona przez państwa członkowskie, ma zatem również zasadnicze znaczenie dla sprawdzania niektórych informacji zawartych w unikalnym dożywnym dokumencie identyfikacyjnym przed podjęciem decyzji o przyjęciu zwierzęcia koniowatego do uboju w celu spożycia przez ludzi. W przypadku gdy informacje na temat wykluczenia z uboju w celu spożycia przez ludzi zawarte w odpowiedniej sekcji unikalnego dożywnego dokumentu identyfikacyjnego nie odpowiadają informacjom zapisanym w komputerowej bazie danych, nadrzędne powinny być informacje zawarte w którymkolwiek z tych źródeł, które prowadzą do wykluczenia danego zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi.
- (34) W przypadku gdy tożsamość zwierzęcia koniowatego nie może zostać ustalona z całą pewnością, konieczne może być wykluczenie go z uboju w celu spożycia przez ludzi. W związku z tym należy określić zasady, które umożliwią udokumentowanie wykluczenia z uboju w celu spożycia przez ludzi zwierzęcia koniowatego niezależnie od podania produktu leczniczego zastosowanego zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6.
- (35) Ponieważ podanie produktu leczniczego zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6 pozostaje jedynym powodem wykluczenia zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie wykluczenie nakazał właściwy organ ze względów administracyjnych, nie powinno być już konieczne uzyskanie kontrasygnaty podmiotu odpowiedzialnego za zwierzę przy wykluczaniu zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami Unii.
- (36) Jednocześnie podanie zwierzęciu koniowatemu weterynaryjnych produktów leczniczych dopuszczonych zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6 powinno być dozwolone jedynie po wykluczeniu zwierzęcia z uboju w celu spożycia przez ludzi po podaniu produktu leczniczego zgodnie z art. 112 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (37) Zgodnie z art. 109 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/6 należy również określić wzór formularza do wprowadzania informacji niezbędnych do podawania produktów leczniczych wymienionych w wykazie substancji określonym zgodnie z art. 115 ust. 5 tego rozporządzenia. Obecnie wykaz substancji, które są istotne w leczeniu koniowatych lub które przynoszą dodatkowe korzyści kliniczne w porównaniu z innymi możliwościami leczenia dostępnymi dla koniowatych i w przypadku których okres karencji dotyczący koniowatych wynosi sześć miesięcy, znajduje się w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006⁽²²⁾.
- (38) Format informacji, które są niezbędne do zastosowania art. 115 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/6 oraz które należy zawrzeć w unikalnym dożywnym dokumencie identyfikacyjnym, jest również odpowiedni do zarejestrowania urzędowego zawieszenia na okres co najmniej sześciu miesięcy uboju w celu spożycia przez ludzi zwierzęcia koniowatego, od którego lub z którego pozyskuje się żywność, w tych przypadkach, w których – na ściśle określonych warunkach – wydaje się duplikat unikalnego dożywnego dokumentu identyfikacyjnego bez wykluczenia zwierzęcia z uboju w celu spożycia przez ludzi.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1950/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiające, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji istotnych w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych oraz substancji przynoszących dodatkowe korzyści kliniczne (Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 33).

- (39) Przepisy określone w dyrektywie Rady 96/22/WE⁽²³⁾ mają zastosowanie do zwierząt gospodarskich, w tym koniowatych, jak również do zwierząt dzikich tych gatunków wyhodowanych w gospodarstwie. Art. 7 tej dyrektywy dopuszcza, aby handel zarejestrowanymi koniowatymi, którym w celach zootechnicznych podano weterynaryjne produkty lecznicze o zawartości trenbolonu alilu lub agonistów receptorów beta, zgodnie z art. 4 tej dyrektywy, odbywał się przed końcem okresu karencji, pod warunkiem że warunki regulujące podawanie tych produktów są spełnione oraz że rodzaj i data leczenia są zamieszczone w świadectwie lub paszporcie towarzyszącym tym zwierzętom.
- (40) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/692⁽²⁴⁾ określono między innymi warunki wprowadzania do Unii koniowatych z państw trzecich oraz postępowania z tymi zwierzętami po ich wprowadzeniu. W niniejszym rozporządzeniu należy określić termin trzydziestu dni na identyfikację koniowatych wprowadzanych do Unii. Ponieważ znaczna liczba koni przebywa w Unii tymczasowo, bieg wspomnianego trzydziestodniowego terminu powinien rozpoczynać się po zakończeniu procedury celnej wymaganej do dopuszczenia do obrotu, określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽²⁵⁾.
- (41) Zarejestrowane konie przeznaczone do zawodów i wyścigów podlegają przepisom art. 136 ust. 1 lit. b), art. 139 ust. 1 i art. 141 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁽²⁶⁾ w odniesieniu do procedury odprawy czasowej. Przepisy te umożliwiają między innymi zgłoszenie towarów „w innej formie”, w tym przez samą czynność przekroczenia przez towary granicy obszaru celnego Unii, o której mowa w art. 141 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia.
- (42) Zwierzęta hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych wprowadzane do Unii w celach hodowlanych mogą zostać objęte procedurą uszlachetniania czynnego przewidzianą w art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, zgodnie z którą towary nieuniknie można wykorzystywać na obszarze celnym Unii w ramach jednego lub większej liczby procesów przetwarzania, przy czym towary te nie podlegają należnościami celnym przywózowym, innym należnościami ani środkom polityki handlowej, o ile nie zakazują one wprowadzania towarów na obszar celnym Unii lub wyprowadzania ich z tego obszaru. Procedura uszlachetniania czynnego pozwala na dopuszczenie koni hodowlanych i ich produkcji hodowlanej do obrotu lub ich powrotny wywóz po zakończeniu działań związanych z uszlachetnieniem, wraz z innymi alternatywnymi sposobami zakończenia tej procedury.
- (43) W przypadku wydania unikalnego dożywnego dokumentu identyfikacyjnego dla zwierzęcia koniowatego, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego i dopuszczono do obrotu, właściwy organ powinien po wprowadzeniu do Unii wykluczyć możliwość dopuszczenia tego zwierzęcia koniowatego do uboju w celu spożycia przez ludzi, jeżeli państwo trzecie pochodzenia nie figuruje w wykazie w decyzji Komisji 2011/163/UE⁽²⁷⁾ lub istnieją inne powody, aby nie certyfikować poświadczenia zdrowia publicznego w pkt II.1.6 świadectwa urzędowego towarzyszącego zwierzęciu koniowatemu do granicy, określonego w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/403⁽²⁸⁾.
- (44) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/1940⁽²⁹⁾ określono treść i format świadectw zootechnicznych wydawanych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, które należy umieszczać w unikalnym dożywnym dokumencie identyfikacyjnym. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zasady wprowadzania informacji na temat zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych do świadectwa zootechnicznego zawartego w unikalnym dożywnym dokumencie identyfikacyjnym.

⁽²³⁾ Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 379).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽²⁷⁾ Decyzja Komisji 2011/163/UE z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 40).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/403 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 i (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia zwierząt i wzorów świadectw zdrowia zwierząt/świadectw urzędowych do celów wprowadzania do Unii i przemieszczania między państwami członkowskimi przesyłek określonych kategorii zwierząt lądowych i ich materiału biologicznego oraz urzędowej certyfikacji dotyczącej takich świadectw i uchylające decyzję 2010/470/UE (Dz.U. L 113 z 31.3.2021, s. 1).

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1940 z dnia 13 lipca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 w odniesieniu do treści i formatu świadectw zootechnicznych wydawanych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, umieszczanych w unikalnym dożywnym dokumencie identyfikacyjnym zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 275 z 25.10.2017, s. 1).

- (45) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1/2005 ⁽³⁰⁾ zdefiniowano „zarejestrowane nieparzystokopytne” poprzez odesłanie do dyrektywy Rady 90/426/EWG ⁽³¹⁾. Ponieważ tego pojęcia nie używa się w rozporządzeniu (UE) 2016/429, należy uściślić, że jest ono równoznaczne z „zarejestrowanym zwierzęciem koniowatym” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
- (46) Mając na względzie jednolite stosowanie przepisów unijnych dotyczących identyfikacji koniowatych w państwach członkowskich, a także w celu zapewnienia, by przepisy te były jasno określone i przejrzyste, w niniejszym rozporządzeniu wykonawczym należy określić terminy, o których mowa w art. 86 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035. Ze względu na to, że rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2035 stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty. Ponieważ jednak rozporządzenie delegowane (UE) 2021/577 stosuje się dopiero od dnia 28 stycznia 2022 r., załącznik I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 ⁽³²⁾ powinien mieć nadal zastosowanie do dnia 27 stycznia 2022 r.
- (47) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych oraz Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wdraża zasady określone w ust. 2, 3 i 4 w odniesieniu do utrzymywanych koniowatych:
 - a) urodzonych w Unii;
 - b) po ich wprowadzeniu na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2017/625 i dopuszczeniu do obrotu, z wyjątkiem ponownego wprowadzenia do Unii po czasowym wywozie do państw trzecich.
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy ogólne i szczegółowe dotyczące jednolitego stosowania systemu identyfikacji i rejestracji, o którym mowa w art. 108 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, dla koniowatych i różnych kategorii tych zwierząt, aby zapewnić efektywne działanie tego systemu, w tym dotyczące:
 - a) jednolitego dostępu do danych zawartych w komputerowych bazach danych, o których mowa w art. 109 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/429 i w art. 64 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, oraz specyfikacji technicznych i zasad operacyjnych dotyczących tych baz, jak również terminów, obowiązków i procedur dotyczących przekazywania informacji przez podmioty lub inne osoby fizyczne lub prawne oraz dotyczących rejestracji koniowatych w komputerowych bazach danych;
 - b) specyfikacji technicznych oraz procedur, formatów, projektów i zasad operacyjnych w odniesieniu do środków i metod identyfikacji koniowatych, w tym:
 - (i) okresów stosowania środków i metod identyfikacji;
 - (ii) usuwania, modyfikacji lub zastępowania środków i metod identyfikacji oraz terminów takich operacji;
 - (iii) konfiguracji kodu identyfikacyjnego;

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42).

⁽³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określające, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz.U. L 59 z 3.3.2015, s. 1).

- c) specyfikacji technicznych, formatów i zasad operacyjnych dotyczących unikalnych dożywotnych dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych;
- d) praktycznego stosowania odstępstw od wymogów w zakresie identyfikacji i rejestracji niektórych koniowatych przeznaczonych do uboju oraz koniowatych utrzymywanych w półdzikich warunkach;
- e) zasad stosowania unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego w odniesieniu do przemieszczeń koniowatych przeprowadzanych zgodnie z odstępstwem dotyczącym okresu ważności świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianym w art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688;
- f) wzorów formularzy niezbędnych do stosowania unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego do celów sportowych oraz do międzynarodowego przemieszczania koni biorących udział w zawodach zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);
- g) identyfikacji koniowatych, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego.

3. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące wzorów formularzy niezbędnych do stosowania art. 112 ust. 4 i art. 115 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/6 oraz rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/577, które należy zawrzeć w unikalnym dożywotnym dokumencie identyfikacyjnym, oraz przepisy dotyczące dokumentowania niektórych rodzajów leczenia zgodnie z dyrektywą 96/22/EWG.

4. Niniejsze rozporządzenie określa przepisy dotyczące wzorów formularzy służących do wprowadzania informacji określonych w części 2 rozdział I załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/1012 oraz w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/1940, które należy zawrzeć w unikalnym dożywotnym dokumencie identyfikacyjnym dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „zwierzę koniowate” oznacza utrzymywane zwierzę gatunku należącego do rodzaju *Equus* (w tym konie, osły i zebry) oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;
- 2) „zakład” oznacza zakład zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 27 rozporządzenia (UE) 2016/429;
- 3) „podmiot” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która odpowiada za koniowate, w tym w ograniczonym czasie, jednak z wyłączeniem lekarzy weterynarii;
- 4) „właściciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną/osoby fizyczne lub prawne posiadającą/posiadające prawo własności do zwierzęcia koniowatego;
- 5) „zarejestrowane zwierzę koniowate” lub „zarejestrowane nieparzystokopytne” oznacza:
 - a) zwierzę hodowlane czystorasowe z gatunku *Equus caballus* lub *Equus asinus* wpisane lub kwalifikujące się do wpisania do sekcji głównej księgi hodowlanej założonej przez związek hodowców uznany zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1012 lub podmiot zajmujący się hodowlą uznany zgodnie z art. 34 tego rozporządzenia;
 - b) koniowate z gatunku *Equus caballus* zarejestrowane w międzynarodowym stowarzyszeniu lub międzynarodowej organizacji, bezpośrednio albo za pośrednictwem krajowej federacji lub oddziałów, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów („zarejestrowany koń”);
- 6) „księga hodowlana” oznacza księgę hodowlaną zdefiniowaną w art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2016/1012;
- 7) „sekcja główna” oznacza sekcję główną księgi hodowlanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2016/1012;
- 8) „związek hodowców” oznacza związek hodowców zdefiniowany w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2016/1012;
- 9) „podmiot zajmujący się hodowlą” oznacza podmiot zajmujący się hodowlą zdefiniowany w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/1012;
- 10) „koniowate przeznaczone do uboju” oznaczają koniowate przeznaczone do transportu – albo bezpośredniego, albo po zgromadzeniu – do rzeźni;

- 11) „zwierzę koniowate o bardzo dobrym zdrowiu” oznacza zwierzę koniowate, które kwalifikuje się do przemieszczania do innych państw członkowskich zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688;
- 12) „właściwy organ” oznacza centralny organ weterynaryjny państwa członkowskiego zdefiniowany w art. 4 pkt 55 rozporządzenia (UE) 2016/429;
- 13) „organ zootechniczny” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2016/1012;
- 14) „świadczenie zootechniczne” oznacza świadczenie zootechniczne zdefiniowane w art. 2 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2016/1012 i określone w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1940;
- 15) „znak” oznacza każdą wyróżniającą – wrodzoną lub nabytą – indywidualną cechę zwierzęcia koniowatego, która jest widoczna lub można sprawić, by była widoczna, i którą można zarejestrować do celów identyfikacji;
- 16) „transponder” oznacza identyfikator elektroniczny zdefiniowany w art. 2 pkt 23 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;
- 17) „niepowtarzalny kod” oznacza niepowtarzalny kod zdefiniowany w art. 2 pkt 17 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;
- 18) „Uniwersalny Dożywotni Numer Konia” (UELN) oznacza niepowtarzalny kod alfanumeryczny składający się z 15 znaków, zestawiający informacje dotyczące danego zwierzęcia koniowatego oraz bazy danych i państwa, w którym informacje tego rodzaju są rejestrowane po raz pierwszy zgodnie z systemem kodowania zarządzanym przez Francuski Instytut Koni i Jeździectwa (IFCE), który prowadzi stronę internetową UELN;
- 19) „karta elektroniczna” oznacza plastikowe urządzenie z wbudowanym mikroprocesorem, umożliwiające przechowywanie danych i przekazywanie ich drogą elektroniczną do kompatybilnych systemów komputerowych;
- 20) „odpowiedzialny lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 112 i 113 rozporządzenia (UE) 2019/6 i który odpowiada za leczenie zwierzęcia koniowatego oraz udokumentowanie tego leczenia i jego wpływu na status zwierzęcia koniowatego dotyczący przeznaczenia zwierzęcia do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczenia go z takiego uboju zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 21) „komputerowa baza danych” oznacza komputerową bazę danych ustanowioną przez państwo członkowskie w celu dokumentowania informacji dotyczących utrzymywanych koniowatych, jak przewidziano w formule wprowadzającej i w art. 109 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/429;
- 22) „unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny” oznacza unikalny dożywotni dokument, za pomocą którego podmioty zajmujące się koniowatymi są zobowiązane do zapewnienia, aby zwierzęta te były indywidualnie identyfikowane, jak przewidziano w art. 114 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/429;
- 23) „znak zatwierdzenia” oznacza wpis w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym sporządzony przez właściwy organ zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 i do celów tego przepisu;
- 24) „licencja” oznacza wpis w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym sporządzony w celu udziału w zawodach jeździeckich na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym lub międzynarodowym przez krajową federację Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI) lub sporządzony w celu udziału w wyścigach przez właściwą instytucję ds. wyścigów zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 i do celów tego przepisu;
- 25) „jednostka upoważniona” oznacza jednostkę upoważnioną zdefiniowaną w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 i wyznaczoną zgodnie z art. 108 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/429 w celu zapewnienia stosowania w praktyce systemu identyfikacji i rejestracji koniowatych, w tym wydawania i dostarczania unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych. Organ ten określono jako „organ wystawiający dokumenty”/ „instytucję wydającą” w rozdziałach 2 i 3 tytułu IV rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.

Artykuł 3

Rola podmiotów i właścicieli

1. Podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym, który nie jest właścicielem ani jednym z właścicieli tego zwierzęcia, działa zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu w imieniu właściciela lub przedstawiciela właścicieli zwierzęcia koniowatego i w porozumieniu z tym właścicielem lub przedstawicielem.

2. Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, jednostki upoważnione mogą wymagać, aby następujące wnioski przedstawiane im przez podmioty były składane przez właściciela lub przedstawiciela właścicieli:
- wnioski o wydanie unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 22;
 - wnioski o wydanie duplikatów dokumentów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 25;
 - wnioski o wydanie zastępczych dokumentów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 26;
 - wnioski o zmianę danych identyfikacyjnych w istniejących unikalnych dożywotnich dokumentach identyfikacyjnych, o których mowa w art. 30.

CZĘŚĆ 2

JEDNOLITE STOSOWANIE SYSTEMU IDENTYFIKACJI KONIOWATYCH

ROZDZIAŁ I

Jednolite zasady dotyczące komputerowej bazy danych ustanowionej dla koniowatych

Artykuł 4

Informacje dotyczące właściwych organów i jednostek upoważnionych wydających unikalne dożywotnie dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych

- Państwa członkowskie opracowują i aktualizują wykaz właściwych organów i, w stosownych przypadkach, jednostek upoważnionych odpowiedzialnych za wydawanie unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych i udostępniają ten wykaz pozostałym państwom członkowskim oraz podają go do wiadomości publicznej na stronie internetowej utworzonej przez właściwy organ.
- Wykaz, o którym mowa w ust. 1:
 - obejmuje dane kontaktowe niezbędne do spełnienia wymogów określonych w art. 8, 9, 11, 22, 27 i 28;
 - musi być wystarczająco zrozumiały dla osób niebędących rodzimymi użytkownikami danego języka i bezpośrednio dostępny za pośrednictwem linku internetowego przekazanego Komisji zgodnie z ust. 3, który to link musi stale funkcjonować.
- Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu aktualnych wykazów, o których mowa w ust. 1, Komisja tworzy stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza bezpośredni link do wymaganych informacji znajdujących się na stronie internetowej określonej w ust. 1.

Artykuł 5

Przydzielenie kodu komputerowej bazie danych i bazom danych jednostek upoważnionych

- Właściwy organ przydziela kod komputerowej bazie danych i, w stosownych przypadkach, każdej bazie danych ustanowionej w ramach komputerowej bazy danych przez jednostki upoważnione, związki hodowców oraz organizacje i stowarzyszenia, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b), który służy do zarejestrowania danych identyfikacyjnych koniowatych.
- Kod, o którym mowa w ust. 1, jest zgodny z systemem kodowania UELN i składa się z sześciocyfrowego kodu odnoszącego się do komputerowej bazy danych i każdej bazy danych ustanowionej w ramach komputerowej bazy danych, zawierającego:
 - trzycyfrowy kod państwa zgodny z numerycznym kodem ISO 3166;
 - trzy znaki alfanumeryczne bazy danych.

Artykuł 6

Rejestracja danych identyfikacyjnych w komputerowej bazie danych

1. W momencie pierwszej identyfikacji koniowatego właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, jednostka upoważniona, związki hodowców oraz organizacje i stowarzyszenia, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b), rejestrują dane identyfikacyjne danego koniowatego w komputerowej bazie danych za pomocą niepowtarzalnego kodu.
2. Niepowtarzalny kod, o którym mowa w ust. 1, składa się z:
 - a) kodu przydzielonego zgodnie z art. 5 ust. 2 komputerowej bazie danych lub bazom danych jednostek upoważnionych, związków hodowców oraz organizacji i stowarzyszeń, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b), a następnie z:
 - b) dziewięciodziesięciodziesiątego indywidualnego numeru identyfikacyjnego nadanego danemu zwierzęciu koniowatemu.
3. Niepowtarzalny kod stanowi numer referencyjny wykorzystywany w każdym przypadku udostępniania danych w komputerowych bazach danych i bazach danych jednostek upoważnionych, związków hodowców oraz organizacji i stowarzyszeń, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b), lub wymiany danych między tymi bazami.
4. Jednostki upoważnione, związki hodowców oraz organizacje i stowarzyszenia, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b), które tworzą bazy danych w ramach komputerowej bazy danych, zapewniają, aby komputerowa baza danych zawierała co najmniej kopię informacji zawartych w sekcji I część A pkt 1–7 i część C oraz sekcji II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.

Artykuł 7

Zasady operacyjne dotyczące komputerowych baz danych koniowatych oraz dostępu do danych znajdujących się w tych bazach

1. Państwa członkowskie wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia ciągłości działania komputerowych baz danych w przypadku ewentualnych zakłóceń oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa, ochrony, integralności i autentyczności informacji zarejestrowanych w komputerowych bazach danych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty prowadzące zakłady w odniesieniu do koniowatych utrzymywanych w tych zakładach, podmioty zajmujące się koniowatymi w odniesieniu do tych zwierząt oraz podmioty prowadzące rzeźnię w odniesieniu do koniowatych przeznaczonych do uboju w tych rzeźniach mogły na swój wniosek co najmniej uzyskać bezpłatny dostęp w trybie tylko do odczytu do znajdujących się w komputerowej bazie danych następujących informacji dotyczących wyżej wymienionych koniowatych:
 - a) niepowtarzalnego kodu, o którym mowa w art. 6 ust. 2;
 - b) jeśli jest dostępny, kodu identyfikacyjnego zwierzęcia, o którym to kodzie mowa w załączniku I część 1 pkt 1 lub część 2 pkt 2, przedstawionego za pomocą fizycznych środków identyfikacji, o których mowa w lit. a), b), c), e) lub f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;
 - c) statusu koniowatego dotyczącego przeznaczenia zwierzęcia do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczenia go z takiego uboju.
3. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom i jednostkom upoważnionym dostęp w trybie odczytu i edycji do komputerowej bazy danych w celu wprowadzania danych identyfikacyjnych dotyczących koniowatych lub w celu wymiany danych między tą komputerową bazą danych a bazami danych prowadzonymi przez jednostki upoważnione.
4. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom innych państw członkowskich – lub, w stosownych przypadkach, jednostkom upoważnionym w tych innych państwach członkowskich wymienionym w wykazie zgodnie z art. 4 ust. 1 – nieodpłatny dostęp wyłącznie w trybie odczytu do informacji wyszczególnionych w ust. 2 lit. a), b) i c), zawartych w ich komputerowych bazach danych dotyczących koniowatych zwykle utrzymywanych na ich terytorium.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą przyznać podmiotom zajmującym się koniowatymi, o których to podmiotach mowa w art. 102 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/429, oraz odpowiedzialnym lekarzom weterynarii dostęp w trybie odczytu i edycji do odpowiednich zbiorów danych w komputerowej bazie danych, pod warunkiem że zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zagwarantowana jest ochrona danych.

Artykuł 8

Warunki techniczne oraz sposoby wymiany danych elektronicznych między komputerowymi bazami danych państw członkowskich w odniesieniu do koniowatych

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 108 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/429 państwa członkowskie podejmują decyzję o wymianie danych identyfikacyjnych koniowatych zawartych w ich komputerowych bazach danych bezpośrednio z odpowiednimi komputerowymi bazami danych w innych państwach członkowskich, informacje, o których mowa w art. 64 lit. a), b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, wymienia się między komputerowymi bazami danych państw członkowskich w postaci danych elektronicznych w formacie standardu XSD udostępnionym przez Komisję na podstawie odpowiednich norm, o których mowa w art. 37 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1715.
2. Właściwy organ odpowiedzialny za zakład, do którego przemieszczono zwierzę koniowate do celów zwykłego pobytu, może zażądać od właściwego organu zakładu pochodzenia informacji określonych w ust. 1, a każda transmisja danych jest dokumentowana znacznikiem czasu.

Artykuł 9

Terminy i obowiązki w zakresie rejestracji koniowatych w komputerowej bazie danych

Podmioty zajmujące się koniowatymi zapewniają przekazanie właściwemu organowi informacji wymaganych zgodnie z art. 64 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 w określonym przez właściwy organ terminie, który nie przekracza okresu siedmiu dni od dnia, w którym zarejestrowano zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2016/429, że miejscem zwykłego pobytu danego zwierzęcia koniowatego jest zakład podmiotu.

ROZDZIAŁ II

Specyfikacje techniczne oraz procedury, formaty, projekty i zasady operacyjne dotyczące środków i metod identyfikacji

Sekcja 1

Specyfikacje techniczne oraz procedury, formaty, projekty i zasady dotyczące stosowania środków i metody identyfikacji

Artykuł 10

Specyfikacje techniczne dotyczące środków i metody identyfikacji

1. Państwa członkowskie ustanawiają system mający na celu zapewnienie niepowtarzalności kodu przekazywanego przez transpondery stosowane w identyfikatorach elektronicznych, takich jak wszczepiane transpondery, kolczyki elektroniczne lub elektroniczne opaski na pęcinę, do identyfikacji koniowatych urodzonych w Unii lub dopuszczonych do obrotu w Unii po wprowadzeniu z państwa trzeciego.
2. Identyfikatory elektroniczne muszą być zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi w części 1 załącznika I.
3. Kolczyki i opaski na pęcinę muszą być zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi w części 2 załącznika I.

Artykuł 11

Okresy stosowania środków identyfikacji

1. Podmioty zajmujące się koniowatymi zapewniają, aby wszczepiane transpondery lub, zgodnie z art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, kolczyki zostały zastosowane u koniowatych przy wypełnieniu lub na krótko przed datą wypełnienia formularza identyfikacyjnego niezbędnego do złożenia wniosku o wydanie unikalnego dożywoтного dokumentu identyfikacyjnego w okresie przewidzianym na identyfikację, określonym w art. 21.

2. Podmioty zajmujące się koniowatymi przeznaczonymi do przemieszczenia do rzeźni zgodnie z art. 43 ust. 2 zapewniają, aby środki identyfikacji zostały zastosowane u zwierzęcia koniowatego niezwłocznie po otrzymaniu od właściwego organu odpowiedniej dokumentacji wydanej w formacie przewidzianym przez ten właściwy organ w celu spełnienia wymogów informacyjnych dotyczących łańcucha żywnościowego, określonych w sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

3. Przewidziany w ust. 1 ograniczony odstęp w czasie między zastosowaniem środka identyfikacji a wypełnieniem formularza identyfikacyjnego w celu złożenia wniosku o wydanie unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego nie ma zastosowania do identyfikacji:

- a) koniowatych żyjących w półdzikich warunkach i zidentyfikowanych zgodnie z art. 60 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;
- b) źrebiąt w wieku poniżej 6 miesięcy, gdy są znakowane za pomocą środków identyfikacji na potrzeby certyfikacji, aby towarzyszyły matce podczas tymczasowego pobytu w:
 - (i) innym państwie członkowskim przez okres krótszy niż 30 dni lub zgodnie z art. 64 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035; lub
 - (ii) państwie trzecim.

Artykuł 12

Środki służące wykryciu wcześniejszej identyfikacji koniowatych

1. Przed zastosowaniem środków identyfikacji u zwierzęcia koniowatego zgodnie z art. 13 właściwy organ – lub, w stosownych przypadkach, jednostka upoważniona, lekarz weterynarii bądź wykwalifikowana osoba, o której mowa w art. 13 ust. 1 – zapewnia, aby stosowane były środki służące wykryciu ewentualnych oznak lub śladów wskazujących na wcześniejszą identyfikację zwierzęcia koniowatego za pomocą wszczepianych transponderów lub kolczyków. Środki te obejmują przynajmniej:

- a) sprawdzenie zwierzęcia koniowatego pod kątem uprzedniego wszczepienia jakiegokolwiek wszczepianego transpondera, przy użyciu czytnika zgodnego z wymogami określonymi w załączniku I część 1 pkt 2 lit. b), przynajmniej w sytuacji, gdy czytnik znajduje się w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią ciała zwierzęcia koniowatego w miejscu, gdzie wszczepiany byłby transponder zgodnie z art. 13 ust. 2;
- b) sprawdzenie wszelkich klinicznych oznak wskazujących na to, że uprzednio wszczepiony transponder lub uprzednio zastosowany znak został chirurgicznie usunięty lub zmieniony;
- c) sprawdzenie wszelkich śladów lub wskazówek świadczących o zastosowaniu alternatywnej metody identyfikacji do danego zwierzęcia koniowatego, dopuszczonej zgodnie z art. 16.

2. W przypadku gdy środki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu świadczą o obecności uprzednio wszczepionego transpondera lub kolczyka lub o zastosowaniu jakiegokolwiek alternatywnej metody identyfikacji zgodnie z art. 16, co wskazuje na ukończoną wcześniejszą identyfikację zgodnie z sekcją 2 rozdziału III, właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona:

- a) wydaje duplikat lub zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 25 lub 26, zależnie od dostępnych informacji;
- b) wprowadza kod przekazywany przez transponder lub widoczny na kolczykach, lub informacje na temat alternatywnej metody weryfikowania tożsamości, w odpowiedni sposób do pól formularza przeznaczonych na dane identyfikacyjne w części A i do opisu graficznego przewidzianego w sekcji I część B wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.

3. W sytuacji gdy niedokumentowane usunięcie wszczepianego transpondera, kolczyka lub alternatywnej metody identyfikacji, o której mowa w ust. 1 lit. c), zostanie potwierdzone u zwierzęcia koniowatego urodzonego na terytorium Unii, właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – wydaje duplikat dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 25 lub zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 26.

Artykuł 13

Procedury i zasady operacyjne dotyczące środków i metod identyfikacji

1. Środki identyfikacji są stosowane przez lekarza weterynarii lub, jeżeli jest to przewidziane w prawodawstwie krajowym, przez upoważnioną oraz należycie przeszkoloną i wykwalifikowaną osobę.

2. Transponder jest wszczepiany pozajelitowo po odpowiednim przygotowaniu miejsca wszczepienia, po lewej stronie szyi zwierzęcia koniowatego, w połowie odległości między potylicą a kłębem i w okolicy więzadła karkowego.
3. W przypadku gdy identyfikacja odbywa się na podstawie kolczyka zgodnie z art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, przytwierdza się go do lewej małżowiny usznej zwierzęcia koniowatego.
4. Kod przekazywany przez środki identyfikacji, o których mowa w lit. a), b), c), e) lub f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, po wszczepieniu lub zastosowaniu jest zapisywany przez osobę, o której mowa w ust. 1, lub na jej odpowiedzialność, w przeznaczonym do tego polu formularza identyfikacyjnego wymaganego do złożenia wniosku o wydanie unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego lub bezpośrednio w sekcji I część A wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.

Artykuł 14

Usuwanie, modyfikacja lub zastępowanie środków identyfikacji i terminy takich operacji

1. W przypadku gdy transponder przestaje działać i wymaga wymiany, zwierzę koniowate jest identyfikowane za pomocą nowego transpondera przekazującego nowy kod; nowy kod transpondera jest wtedy dodatkowo zapisywany w komputerowej bazie danych oraz, w stosownych przypadkach, w bazie danych jednostki upoważnionej, a także w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym w sekcji I część C wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
2. Zgubiony lub nieczytelny kolczyk zastosowany zgodnie z art. 13 ust. 3 jest wymieniany na kolczyk z nowym kodem; nowy kod jest wówczas dodatkowo zapisywany w komputerowej bazie danych oraz, w stosownych przypadkach, w bazie danych jednostki upoważnionej, a także w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym w sekcji I część C wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
3. Podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji były wymieniane możliwie jak najszybciej po ich zgubieniu lub po tym, jak przestały prawidłowo działać, a w każdym przypadku w ustalonym przez właściwy organ okresie, który nie przekracza 30 dni od daty stwierdzenia utraty lub nieprawidłowego działania, oraz przed opuszczeniem przez zwierzę koniowate zakładu, który jest jego miejscem zwykłego pobytu.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy zwierzę koniowate zostało zidentyfikowane przy pomocy większej liczby identyfikatorów niż pojedynczy kolczyk, właściwy organ może zezwolić na zastąpienie kolczyka, który stał się nieczytelny lub został zgubiony, nowym kolczykiem z kodem identyfikacyjnym zwierzęcia przekazywanym przez pozostałe środki identyfikacji.
5. Podmioty zajmujące się zarejestrowanymi zwierzętami koniowatymi informują związek hodowców lub organizację bądź stowarzyszenie, o których mowa odpowiednio w art. 22 ust. 2 i 3, o wszelkich zmianach kodu przekazywanego przez środki identyfikacji.

Artykuł 15

Działania, które należy podjąć w odniesieniu do środków identyfikacji w przypadku uboju, uśmiercenia lub padnięcia koniowatych

1. Właściwy organ podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, aby w przypadku uboju lub padnięcia zwierzęcia koniowatego środki identyfikacji były chronione przed późniejszym nieuczciwym wykorzystaniem poprzez ich odzyskanie i zniszczenie lub pozbycie się na miejscu.
2. W przypadku gdy wszczepiany transponder nie może być odzyskany z ciała zwierzęcia koniowatego poddanego ubojowi w celu spożycia przez ludzi, a mięso lub część mięsa zawierające transponder są uznane za nienadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 45 lit. m) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/627, powstałe produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego usuwa się w celu spełnienia wymogów ust. 1 niniejszego artykułu.

Sekcja 2

Alternatywne metody identyfikacji

Artykuł 16

Dopuszczenie alternatywnych metod identyfikacji

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 62 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 państwo członkowskie dopuściło odpowiednią alternatywną metodę identyfikacji do celów weryfikacji tożsamości utrzymywanych koniowatych urodzonych na jego terytorium, w tym odziedziczone lub nabyte znaki wyróżniające i markery genetyczne, właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – zapewnia, aby szczegółowe dane tej alternatywnej metody identyfikacji zostały zweryfikowane przed ich zapisaniem w unikalnym dożywotnym dokumencie identyfikacyjnym i w komputerowej bazie danych.
2. Państwa członkowskie mogą wymagać stosowania alternatywnych metod weryfikowania tożsamości na podstawie markerów genetycznych jako uzupełnienia wymogów identyfikacyjnych określonych w art. 109 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2016/429, dotyczących koniowatych urodzonych lub posiadających miejsce zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim.
3. Państwa członkowskie udostępniają informacje o swoich dopuszczonych alternatywnych metodach identyfikacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz podają je do wiadomości publicznej na stronie internetowej, o której mowa w art. 4 ust. 1.
4. W przypadku gdy do identyfikacji koniowatych stosuje się alternatywną metodę identyfikacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, szczegółowe informacje zapisuje się w rozszerzonym formacie unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego.
5. W przypadku koniowatych o unikalnej odmianie, takich jak zebra, w zakładach odizolowanych właściwy organ może zezwolić na zastąpienie wypełnionego opisu graficznego fotografią wysokiej jakości.
6. W sytuacji gdy stosuje się alternatywną metodę identyfikacji, o której mowa w ust. 1, podmiot zapewnia dostęp do wspomnianych informacji identyfikacyjnych lub, w stosownych przypadkach, ponosi koszty lub konsekwencje opóźnień wynikających z weryfikowania tożsamości zwierzęcia koniowatego.

ROZDZIAŁ III

Specyfikacje techniczne, formaty i zasady operacyjne dotyczące unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego

Sekcja 1

Specyfikacje techniczne i formaty unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego

Artykuł 17

Minimalne wymagania w zakresie formatu, projektu i treści unikalnych dożywotnych dokumentów identyfikacyjnych

1. Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny musi mieć jeden z poniższych formatów:
 - a) standardowy format (standardowy dokument identyfikacyjny) wystarczający do uwzględnienia minimalnej ilości informacji potrzebnych do identyfikacji koniowatych, wymaganych zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/429 i (UE) 2019/6, oraz obejmujący sekcje I, II i III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, a także spełniający dodatkowe wymagania określone w części 2 tego załącznika;

- b) rozszerzony format (rozszerzony dokument identyfikacyjny) wystarczający do uwzględnienia minimalnej ilości informacji potrzebnych do identyfikacji koniowatych, wymaganych zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/429, (UE) 2019/6 i (UE) 2016/1012 oraz zgodnie z art. 65 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, jak również obejmujący sekcje I–X wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, a także spełniający dodatkowe wymagania określone w części 2 tego załącznika.
2. Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydaje się wyłącznie po wprowadzeniu co najmniej informacji wymaganych zgodnie z częścią A pkt 1, 2 i 4–7 oraz częścią B pkt 12–18, a także, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 16 i sekcją X wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
3. Kształt sylwetki zwierzęcia koniowatego w opisie graficznym przewidzianym w sekcji I część B wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II można dostosować, jeżeli dokument ten wydaje się dla koniowatego innego niż koń.
4. Właściwy organ może dopuścić, aby w przypadku standardowego dokumentu identyfikacyjnego następujące informacje były podawane tylko wtedy, gdy zwierzę koniowate zostało wyłączone z uboju w celu spożycia przez ludzi zgodnie z art. 39 ust. 2:
- a) sekcja I część A pkt 3 lit. a)–h) wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II;
- b) sekcja I część B pkt 12–18 wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
5. Opisu kasztanów w sekcji X wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II wymaga się jedynie w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym wydawanym dla koniowatych, których nie identyfikuje się za pomocą wszczepianego transpondera lub kolczyka i które nie posiadają odmian lub posiadają mniej niż trzy wicherki.
6. Anatomiczne miejsce wszczepienia wszczepianego transpondera wskazuje się w opisie graficznym przewidzianym w sekcji I część B wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.

Artykuł 18

Minimalne wymagania w zakresie specyfikacji technicznych dotyczących unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych

1. Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny spełnia dodatkowe wymogi określone w części 2 załącznika II.
2. Jeżeli w przypadkach opisanych w art. 21 ust. 4 unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny jest wydawany w formie rozszerzonym składającym się z dwóch części obejmujących standardowy format, o którym mowa w art. 17 ust. 1, oraz z sekcji IV–X umieszczonych jako niepodzielna całość w kieszeni okładki, jak określono w załączniku II część 2 lit. b), niepowtarzalny kod umieszczony w sekcji IV ustanawia powiązanie między formatem standardowym a sekcjami IV–X.

Artykuł 19

Zapisanie kodu transpondera w dokumencie identyfikacyjnym

1. W przypadku gdy transponder zostaje wszczepiony zwierzęciu koniowatemu zgodnie z art. 11, właściwy organ lub jednostka upoważniona wprowadza do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego następujące informacje:
- a) przynajmniej 15 ostatnich cyfr kodu przekazywanego przez transponder i wyświetlanego przez czytnik po wszczepieniu; oraz nieobowiązkowo:
- (i) naklejkę z kodem kreskowym, pod warunkiem że strona dokumentu identyfikacyjnego jest następnie laminowana; albo
- (ii) wydruk kodu kreskowego, o którym mowa w ppkt (i), kodującego przynajmniej tych 15 ostatnich cyfr kodu przekazywanego przez transponder;

- b) podpis wykwalifikowanej osoby, która wypełniła opis w części A oraz opis graficzny w części B sekcji I wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II i odczytała kod przekazywany przez transponder po jego wszczępieniu, albo osoby odtwarzającej takie informacje do celów wydania dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z zasadami właściwego organu, albo, w stosownych przypadkach, jednostki upoważnionej bądź związku hodowców, organizacji lub stowarzyszenia, o których mowa, odpowiednio, w art. 22 ust. 2 i 3.
2. W przypadku gdy zwierzę koniowate zostało uprzednio zidentyfikowane za pomocą wszczepianego transpondera, który nie spełnia aktualnych norm ISO, w sekcji I część A pkt 5 wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II należy podać system odczytu.

Artykuł 20

Stosowanie kart plastikowych, kart elektronicznych lub aplikacji cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych wraz z unikalnym dożywotnym dokumentem identyfikacyjnym

1. W przypadku gdy unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydaje się razem z kartą plastikową lub kartą elektroniczną, karty te muszą spełniać wymagania określone w załączniku III.
2. Państwa członkowskie mogą dopuścić stosowanie aplikacji cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych wyświetlających co najmniej dane identyfikacyjne przechowywane w komputerowej bazie danych do celów identyfikacji koniowatego podczas przemieszczania:
- a) na terytorium ich kraju;
 - b) do państw członkowskich, zgodnie z odstępstwem przewidzianym w art. 69 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688;
 - c) do państw trzecich dopuszczających taki sposób identyfikacji.
3. Państwa członkowskie nie dopuszczają jednak stosowania kart plastikowych, kart elektronicznych ani aplikacji cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych jako jedynego dokumentu identyfikacyjnego, w przypadku gdy miejscem docelowym przemieszczenia jest rzeźnia.

Sekcja 2

Zasady operacyjne dotyczące unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego

Artykuł 21

Okresy identyfikacji

1. Podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym zapewnia, aby koniowate, za które jest odpowiedzialny, zostało zidentyfikowane w okresie, który zostanie określony przez państwo członkowskie, jednak nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty urodzenia tego zwierzęcia, a w każdym przypadku przed opuszczeniem przez zwierzę zakładu, w którym się urodziło, na okres przekraczający 30 dni, z wyjątkiem sytuacji, w których:
- a) mają zastosowanie odstępstwa przewidziane w art. 66 ust. 2 lit. c) lub e) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035; lub
 - b) takie przemieszczenie odbywa się zgodnie z art. 43 ust. 2; lub
 - c) gdy zwierzę koniowate należy do populacji koniowatych żyjących w półdzikich warunkach i gdy zastosowanie mają warunki określone w art. 60 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu związku hodowców posiadające założone księgi hodowlane dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych mogą – zgodnie z wymogami dotyczącymi identyfikacji określonymi w części 3 pkt 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2016/1012 – wymagać, aby identyfikację zwierząt przeprowadzono jako identyfikację „źrebiąt przed odłączeniem od matki”, od której są zależne.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 nowy unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny można wydać w każdym momencie:

- a) na wniosek właściwego organu – lub w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej – w przypadku gdy istniejący unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny nie spełnia wymogów określonych w art. 17 lub gdy niektóre dane identyfikacyjne określone w sekcji I, II lub III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II nie zostały właściwie wpisane przez właściwy organ wydający – lub w stosownych przypadkach jednostkę upoważnioną; lub
- b) w przypadku gdy unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia nie można dostosować, tak aby spełniał wymagania określone w art. 17.

4. Nowy unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydaje się w rozszerzonym formacie lub istniejący standardowy dokument identyfikacyjny uzupełnia się do rozszerzonego dokumentu identyfikacyjnego poprzez dodanie sekcji IV–X wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia w przypadku zwierzęcia koniowatego:

- a) którego status ma być podniesiony do kategorii zwierzęcia koniowatego o bardzo dobrym zdrowiu zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688; lub
- b) które ma być wpisane jako zwierzę hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych lub zarejestrowane jako zwierzę koniowate, odpowiednio w sekcji głównej lub w sekcji dodatkowej księgi hodowlanej założonej przez związek hodowców prowadzący program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 lub 12 rozporządzenia (UE) 2016/1012; lub
- c) które ma być wpisane jako zarejestrowany koń, zgodnie z art. 2 pkt 5 lit. b) oraz z przepisami odpowiedniego stowarzyszenia lub odpowiedniej organizacji zarządzającego(-ej) końmi biorącymi udział w zawodach lub wyścigach.

5. Przed wydaniem nowego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z ust. 3 i 4 oraz dostarczeniem go podmiotowi zajmującemu się zwierzęciem koniowatym właściwy organ lub – w stosownych przypadkach – jednostka upoważniona zatrzymuje istniejący unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny w celu jego unieważnienia, a unieważnienie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego i wydanie nowego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego rejestruje się w komputerowej bazie danych z odniesieniem do niepowtarzalnego kodu pierwotnie nadanego danemu zwierzęciu koniowatemu.

Artykuł 22

Wnioski o dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii oraz wydanie i dostarczenie takich dokumentów

1. Na wniosek podmiotu właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – w państwie członkowskim, w którym znajduje się zakład urodzenia zwierzęcia koniowatego, wydaje i dostarcza unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny dla koniowatych innych niż koniowate, o których mowa w ust. 2 i 3.

Na wniosek podmiotu właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – może wydać unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym, w standardowym formacie.

2. Na wniosek podmiotu związku hodowców prowadzące programy hodowlane zatwierdzone zgodnie z art. 8 lub 12 rozporządzenia (UE) 2016/1012 w państwie członkowskim, w którym znajduje się zakład urodzenia zwierzęcia koniowatego, wydają rozszerzone dokumenty identyfikacyjne dla zarejestrowanych zwierząt koniowatych, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. a), oraz koniowatych, które mają zostać wpisane do sekcji dodatkowej księgi hodowlanej danej rasy.

3. Na wniosek podmiotu krajowe federacje, oddziały lub organy międzynarodowych organizacji lub stowarzyszeń, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów w państwie członkowskim, w którym znajduje się zakład urodzenia zwierzęcia koniowatego, wydają rozszerzone dokumenty identyfikacyjne dla zarejestrowanych zwierząt koniowatych, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b).

4. Z wyjątkiem sytuacji, w której zarówno wydanie, jak i dostarczenie rozszerzonych unikalnych dożywotnych dokumentów identyfikacyjnych powierzono związkom hodowców, organizacjom i stowarzyszeniom, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – dostarcza unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z ust. 2 lub 3 podmiotowi będącemu wnioskodawcą, o którym mowa odpowiednio w ust. 2 i 3.
5. Właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – ustanawia procedury dotyczące dostarczenia unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z ust. 4 w zakresie:
- a) bezpiecznego przekazania przez związki hodowców, organizacje i stowarzyszenia, o których mowa w ust. 2 i 3:
 - (i) unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z ust. 2 lub 3;
 - (ii) informacji, które należy wprowadzić do komputerowej bazy danych, zgodnie z art. 6;
 - b) dostarczenia unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego podmiotowi będącemu wnioskodawcą, o którym mowa odpowiednio w ust. 2 i 3.

Artykuł 23

Zasady operacyjne dotyczące unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego

1. Właściwe organy – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – oraz związki hodowców, organizacje i stowarzyszenia, o których mowa odpowiednio w art. 22 ust. 2 i 3, zapewniają, aby kolejność i numeracja sekcji dokumentów identyfikacyjnych określone we wzorze dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych w części 1 załącznika II pozostawały niezmiennie i aby w przypadku sekcji, w których przewidziano miejsce na większą liczbę wpisów, dokument identyfikacyjny zawierał wystarczającą liczbę stron.
2. Właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – lub związki hodowców, organizacje i stowarzyszenia, o których mowa, odpowiednio, w art. 22 ust. 2 i 3, są odpowiedzialne za bezpieczne zarządzanie pustymi i wypełnionymi dokumentami identyfikacyjnymi na swoim terenie.
3. W przypadku gdy dopuszczono alternatywną metodę identyfikacji, właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – lub związki hodowców oraz organizacje i stowarzyszenia, o których mowa, odpowiednio, w art. 22 ust. 2 i 3, wprowadzają informacje w sekcji 1 część A pkt 6 lub 7 oraz, w stosownych przypadkach, w sekcji X wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II i rejestrują te informacje w komputerowej bazie danych.

Artykuł 24

Odstępstwo dotyczące przemieszczania lub transportu koniowatych, którym towarzyszy tymczasowy dokument identyfikacyjny

1. Na wniosek podmiotu zajmującego się zwierzęciem koniowatym właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, jednostka upoważniona wydaje dokument tymczasowy, oznaczony jako taki zgodnie ze wzorem tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego określonym w załączniku IV, który umożliwia przemieszczanie lub transport koniowatych w obrębie tego samego państwa członkowskiego przez okres nieprzekraczający 45 dni, natomiast dokument identyfikacyjny przekazuje się właściwemu organowi lub, w stosownych przypadkach, jednostce upoważnionej w celu uaktualnienia zawartych w nim danych identyfikacyjnych.
2. Tymczasowy dokument identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, uzupełnia się o formularz zgodny z sekcją II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II, w celu wprowadzenia informacji zgodnie z art. 40.
3. Zgodnie z art. 66 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 podmioty nie transportują koniowatych, którym towarzyszy dokument tymczasowy określony w ust. 1, do rzeźni do uboju w celu spożycia przez ludzi.
4. Dokument tymczasowy może nie być wymagany w przypadku zwierzęcia koniowatego, którego dane identyfikacyjne są dostępne w aplikacjach cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych i które jest utrzymywane w państwie członkowskim, które zatwierdziło i wprowadziło korzystanie z aplikacji cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych zgodnie z art. 20 ust. 2.

Artykuł 25

Wydawanie duplikatów dokumentów identyfikacyjnych

1. Duplikat dokumentu identyfikacyjnego wydaje się, w przypadku gdy:
 - a) oryginalny dokument identyfikacyjny zostanie utracony, a tożsamość zwierzęcia koniowatego można ustalić, w szczególności poprzez kod przekazywany przez transponder lub alternatywną metodę weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 16; lub
 - b) zwierzę koniowate nie zostało zidentyfikowane w terminach określonych w art. 21, art. 37 lub art. 43 ust. 2.
2. W przypadkach opisanych w ust. 1 właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – odpowiedzialny(-a) za obszar administracyjny, na którym zwierzę koniowate jest zwykle utrzymywane, na wniosek podmiotu:
 - a) w stosownych przypadkach zarządza zastosowanie u zwierzęcia koniowatego fizycznych środków identyfikacji lub identyfikacji zwierzęcia przy użyciu alternatywnej metody weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 16;
 - b) wnosi do właściwego organu – lub w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej – bądź związku hodowców, organizacji i stowarzyszenia, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, które wydały utracony oryginalny unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny, o:
 - (i) wydanie duplikatu dokumentu identyfikacyjnego w formacie standardowym albo rozszerzonym, w zależności od wniosku podmiotu;
 - (ii) przekazanie duplikatu dokumentu do właściwego organu – lub w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej – o których mowa w formule wprowadzającej niniejszego ustępu celem dostarczenia podmiotowi;
 - c) rejestruje w komputerowej bazie danych duplikat dokumentu identyfikacyjnego, wyraźnie oznaczony jako taki i z odniesieniem do niepowtarzalnego kodu zarejestrowanego w komputerowej bazie danych właściwego organu – lub w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej – bądź związku hodowców, organizacji lub stowarzyszenia, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, które:
 - (i) wydały utracony oryginalny unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny; lub
 - (ii) wydały duplikat dokumentu identyfikacyjnego dla zwierzęcia koniowatego, o którym mowa w ust. 1 lit. b);
 - d) jeżeli zwierzę koniowate nie zostało już wykluczone z uboju w celu spożycia przez ludzi, dostosowuje status koniowatego w duplikacie dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) albo art. 38 ust. 2 lit. b).
3. Dane w duplikacie dokumentu identyfikacyjnego wydanym zgodnie z ust. 2 wprowadza się poprzez odniesienie do niepowtarzalnego kodu w komputerowej bazie danych.
4. W przypadku gdy utracony oryginalny unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny został wydany przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia przez organ wystawiający dokumenty, który już nie istnieje, a nie ustanowiono organu będącego jego następcą, duplikat dokumentu identyfikacyjnego wydaje zgodnie z ust. 2 właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – w państwie członkowskim, w którym zwierzę koniowate ma miejsce zwykłego pobytu.

Artykuł 26

Wydawanie zastępczych dokumentów identyfikacyjnych

1. Zastępczy unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydaje się dla zwierzęcia koniowatego, w przypadku gdy:
 - a) utracono oryginalny unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny oraz:
 - (i) nie można ustalić tożsamości koniowatego;
 - (ii) nie ma wskazówek ani dowodów świadczących o tym, że dla danego koniowatego uprzednio wydano unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny; lub
 - b) usunięto, zmodyfikowano lub zastąpiono fizyczny identyfikator lub unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny bez zezwolenia właściwego organu zakładu, w którym zwierzę koniowate jest zwykle utrzymywane.

2. W przypadkach opisanych w ust. 1 właściwy organ odpowiedzialny za obszar administracyjny, na którym zwierzę koniowate jest zwykle utrzymywane – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – na wniosek podmiotu lub właściwego organu:

- a) zarządza zastosowanie u zwierzęcia koniowatego fizycznych środków identyfikacji;
- b) nadaje zwierzęciu nowy niepowtarzalny kod, który odpowiada komputerowej bazie danych, w której zarejestrowano wydanie tego zastępczego dokumentu identyfikacyjnego;
- c) wydaje i dostarcza zastępczy dokument identyfikacyjny wyraźnie oznaczony jako taki, w formacie standardowym albo rozszerzonym w zależności od wniosku podmiotu;
- d) uznaje zwierzę koniowate za nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, dokonując odpowiedniego wpisu w sekcji II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II oraz w komputerowej bazie danych.

3. Dane w zastępczym dokumencie identyfikacyjnym wydanym zgodnie z ust. 2 wprowadza się poprzez odniesienie do niepowtarzalnego kodu w komputerowej bazie danych.

Artykuł 27

Działania, które należy podjąć w odniesieniu do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, w przypadku uboju, uśmiercenia, padnięcia lub utraty koniowatych

1. W przypadku uboju lub uśmiercenia zwierzęcia koniowatego podejmuje się następujące działania w ramach kompetencji właściwego organu w odniesieniu do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego:

- a) odzyskanie i ochrona przed wykorzystaniem w nieuczciwym celu;
- b) skuteczne unieważnienie;
- c) jedno z poniższych:
 - (i) zniszczenie w rzeźni, w której dokonano uboju zwierzęcia koniowatego, oraz przekazanie poświadczenia organowi wystawiającemu dokument, który wydał unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, bądź właściwemu organowi – lub w stosownych przypadkach jednostce upoważnionej – wskazanemu(-ej) odpowiednio w sekcji I część A unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, bezpośrednio albo za pośrednictwem punktu kontaktowego określonego w art. 28 ust. 2, z informacją dotyczącą daty uboju zwierzęcia koniowatego oraz podaniem jego niepowtarzalnego kodu; lub
 - (ii) zwrócenie organowi wystawiającemu dokument po unieważnieniu opisanym w lit. b), w przypadku unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, bądź właściwemu organowi – lub w stosownych przypadkach jednostce upoważnionej – wskazanemu(-ej) w sekcji I część A wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w załączniku II część 1, bezpośrednio albo za pośrednictwem punktu kontaktowego określonego w art. 28 ust. 2, wraz z informacją dotyczącą daty uboju lub uśmiercenia zwierzęcia koniowatego na potrzeby zwalczania chorób.

2. We wszystkich przypadkach padnięcia lub utraty, w tym kradzieży, zwierzęcia koniowatego nieokreślonych w ust. 1 niniejszego artykułu podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym w terminie maksymalnie 30 dni od daty padnięcia lub utraty zwierzęcia koniowatego zwraca unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny właściwemu organowi – lub w stosownych przypadkach jednostce upoważnionej – wskazanemu(-ej) w sekcji I część A lub w zaktualizowanej sekcji I część C wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.

Artykuł 28

Obowiązki państw członkowskich i właściwych organów w zakresie zapewnienia przekazu informacji po uboju, uśmierceniu, padnięciu lub utracie zwierzęcia koniowatego

1. Państwa członkowskie wdrażają procedury zwracania unieważnionych unikalnych dożywotnich dokumentów identyfikacyjnych właściwemu organowi wydającemu lub wydającej jednostce upoważnionej, jak przewidziano w art. 27 ust. 1 lit. c) ppkt (ii).

2. Państwa członkowskie mogą ustanowić punkt kontaktowy przyjmujący poświadczenia, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. c) ppkt (i), lub dokumenty identyfikacyjne, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), w celu ich dalszej dystrybucji do odpowiedniego organu wystawiającego dokumenty, w przypadku unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, lub do właściwego organu – bądź w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej – na ich terytorium.

Wspomnianym punktem kontaktowym może być instytucja łącznikowa, określona w art. 103 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

3. W stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, dane punktu kontaktowego są udostępniane pozostałym państwom członkowskim oraz podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej utworzonej zgodnie z art. 4 ust. 1.

4. Organ wystawiający dokumenty, w przypadku unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, lub właściwy organ – bądź w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – który(-a) otrzymał(-a) informację o padnięciu lub utracie zwierzęcia koniowatego zgodnie z art. 27, wprowadza lub uzupełnia w komputerowej bazie danych zapisy dotyczące danych identyfikacyjnych, zawarte w zwróconym dokumencie identyfikacyjnym zwierzęcia koniowatego, lub w przypadku organu wystawiającego dokumenty zwraca się do właściwego organu o ich wprowadzenie lub uzupełnienie.

5. Właściwy organ, lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona, zapewnia – w przypadku gdy jest to zgodne z regulaminem tego organu, lub w stosownych przypadkach tej jednostki upoważnionej – aby unikalne dożywotnie dokumenty identyfikacyjne były skutecznie unieważniane przed zwróceniem ich właścicielowi na pamiątkę zwierzęcia koniowatego w celu zapobieżenia jakimkolwiek oszukańczemu wykorzystaniu unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego lub informacji w nim zawartych.

Sekcja 3

Terminy, obowiązki i procedury przekazywania informacji przez podmioty lub inne osoby fizyczne lub prawne oraz rejestracji utrzymywanych koniowatych w komputerowych bazach danych

Artykuł 29

Obowiązki podmiotów w odniesieniu do zarządzania dokumentami identyfikacyjnymi w celu zapewnienia dożywotniej identyfikacji zwierzęcia koniowatego

1. Podmiot zajmujący się koniowatymi zapewnia w każdym momencie aktualność i poprawność co najmniej następujących danych identyfikacyjnych w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym:

- a) statusu zwierzęcia koniowatego pod względem kwalifikowania się do uboju w celu spożycia przez ludzi;
- b) możliwego do odczytania kodu transpondera lub kolczyka lub znaków wyróżniających stosowanych jako metoda alternatywna;
- c) w stosownych przypadkach, znaku zatwierdzenia lub licencji wydanych zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688;
- d) informacji dotyczących własności koniowatego, gdy jest to wymagane zgodnie z prawodawstwem krajowym.

2. W przypadku gdy konieczne jest uaktualnienie danych identyfikacyjnych w sekcjach I–III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II, podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym składa dokument identyfikacyjny do właściwego organu – lub w stosownych przypadkach do jednostki upoważnionej – w państwie członkowskim, w którym dane zwierzę koniowate ma miejsce zwykłego pobytu:

- a) niezwłocznie po wystąpieniu zdarzenia, które miało wpływ na dane identyfikacyjne, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a);
- b) w terminie siedmiu dni po wystąpieniu zdarzenia, które miało wpływ na dane identyfikacyjne koniowatego, w przypadkach określonych w ust. 1 lit. b) lub c) lub, jeżeli podmiot jest właścicielem, w lit. d).

3. Podmiot zapewnia, aby informacje zawarte w sekcjach IV–IX były aktualne i poprawne zgodnie z przepisami określonymi przez związek hodowców, organizację lub stowarzyszenie, które wydały dokument zgodnie z art. 22 ust. 2 lub 3.

4. Niezależnie od przepisów art. 66 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, w przypadku zmiany tytułu własności unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny przekazuje się nowemu właścicielowi.

Artykuł 30

Obowiązki w odniesieniu do zarządzania dokumentami identyfikacyjnymi w celu zapewnienia dożywotniej identyfikacji zwierzęcia koniowatego

1. Właściwy organ, lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona:
 - a) przeprowadza konieczne aktualizacje danych identyfikacyjnych w dokumencie identyfikacyjnym, korzystając na potrzeby aktualizacji sekcji I część A lub B z pól formularza przewidzianych w sekcji I część C wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II;
 - b) uzupełnia wpisy w sekcji IV wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II, jeżeli zmiana własności jest wymagana zgodnie z prawodawstwem krajowym;
 - c) wpisuje lub uzupełnia w komputerowej bazie danych zapisy danych identyfikacyjnych zawartych w złożonym dokumencie identyfikacyjnym, zgodnie z art. 29 ust. 2;
 - d) informuje właściwy organ, jednostkę upoważnioną, związek hodowców, organizację lub stowarzyszenie, które wydały zmieniony dokument, o wszelkich wyżej wymienionych zmianach danych identyfikacyjnych w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym i komputerowej bazie danych.
2. Związki hodowców, organizacje i stowarzyszenia, które wydały unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 22 ust. 2 lub 3, informują właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostkę upoważnioną – który(-a) dostarczył(-a) dokument podmiotowi zgodnie z art. 22 ust. 4, o wszelkich zmianach w sekcjach I–III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II każdego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, który wydały.

ROZDZIAŁ IV

Praktyczne stosowanie odstępstw od wymogów w zakresie identyfikacji i rejestracji utrzymywanych koniowatych

Artykuł 31

Koniowate utrzymywane w półdzikich warunkach

1. Oprócz wymogów określonych w art. 60 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 w odniesieniu do odstępstw dotyczących identyfikacji utrzymywanych koniowatych żyjących w półdzikich warunkach, informacje, które państwa członkowskie mają dostarczać na temat populacji koniowatych oraz obszarów, na których te zwierzęta są utrzymywane w półdzikich warunkach, są aktualizowane i towarzyszą im dane geograficzne dotyczące obszaru zakładu, na którym te koniowate są utrzymywane.
2. W przypadku gdy koniowate utrzymywane w półdzikich warunkach usuwa się z populacji koniowatych w celu przetransportowania ich do rzeźni, na zasadzie odstępstwa od art. 43 ust. 1, właściwy organ może dopuścić przemieszczenie do rzeźni w tym państwie członkowskim zgodnie z odstępstwem przewidzianym w art. 43 ust. 2 lub zapewnić nieprzerwaną identyfikowalność tych zwierząt za pomocą równoważnych środków.

ROZDZIAŁ V

Przepisy dotyczące przemieszczeń przeprowadzanych zgodnie z odstępstwem dotyczącym okresu ważności świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianym w art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688

Artykuł 32

Odowiedzialność właściwego organu za dostarczenie znaku zatwierdzenia, o którym mowa w art. 92 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688

1. Właściwy organ określa zasady i procedury składania wniosków przez podmioty prowadzące zakłady utrzymujące koniowate o uzyskanie dla co najmniej jednego zwierzęcia koniowatego, dla którego zakład jest miejscem zwykłego pobytu, znaku zatwierdzenia wymaganego do uzyskania odstępstwa od okresu ważności świadectwa zdrowia zwierząt, przewidzianego w art. 92 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.
2. Właściwy organ przeprowadza kontrolę zakładu lub zleca przeprowadzenie kontroli zakładu w jego imieniu i wydaje znak zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, dla koniowatych, dla których zakład ten jest miejscem zwykłego pobytu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
 - a) zakład działa zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi identyfikacji, rejestracji i identyfikowalności koniowatych oraz stosuje środki bioasekuracji w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia chorób atakujących koniowate wymienionych w wykazie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1882;
 - b) zakład poddaje się częstym i odpowiednio udokumentowanym kontrolom stanu zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/429;
 - c) koniowate, dla których zakład jest miejscem zwykłego lub tymczasowego pobytu, podlegają częstym i udokumentowanym dodatkowym kontrolom tożsamości, badaniom zdrowia i szczepieniom przeciwko chorobom wymienionym i niewymienionym w wykazie, przeprowadzanym w kontekście kontroli stanu zdrowia zwierząt, o których mowa w lit. b), lub dlatego, że takie kontrole, badania i szczepienia są wymagane na potrzeby hodowli lub do ich wykorzystania w zawodach jeździeckich i wyścigach;
 - d) krycie naturalne w zakładzie prowadzi się wyłącznie w wystarczającym odosobnieniu od innych koniowatych, dla których zakład jest miejscem zwykłego lub tymczasowego pobytu.
3. Znak zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się w dokumencie identyfikacyjnym zgodnie z instrukcją przewidzianą w sekcji III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
4. Wydanie znaku zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się do komputerowej bazy danych, podając niepowtarzalny kod zwierzęcia koniowatego.

Artykuł 33

Wydanie licencji, o której mowa w art. 92 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688

1. Krajowa federacja Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI) na potrzeby uczestnictwa w zawodach jeździeckich przeprowadzanych na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym lub międzynarodowym lub właściwa instytucja ds. wyścigów na potrzeby uczestnictwa w wyścigach określa zasady i procedury dotyczące składania wniosków przez podmioty posiadające zarejestrowane zwierzę koniowate o uzyskanie dla tego zwierzęcia licencji, o której mowa w art. 92 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.
2. Organizacje i instytucje, o których mowa w ust. 1, wydają licencję, o której mowa w tymże ustępie, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są poniższe warunki:
 - a) zwierzę koniowate jest zarejestrowane w odpowiedniej organizacji lub instytucji, o których mowa w ust. 1, aby uczestniczyć w zawodach lub wyścigach;

- b) zarejestrowane zwierzę koniowate jest identyfikowane na podstawie rozszerzonego dokumentu identyfikacyjnego, w którym potwierdzono, że:
- koniowate zostało zaszczepione przez lekarza weterynarii przeciwko grypie koni oraz, w stosownych przypadkach, innym chorobom zgodnie z zasadami i przepisami organizacji zarządzających końmi biorącymi udział w zawodach lub wyścigach, w tym chorobom niewymienionym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1882;
 - co najmniej dwa razy do roku lekarz weterynarii odwiedzał zwierzę koniowate, m.in. aby przeprowadzić badania weterynaryjne w celu zaszczepienia i przemieszczenia go do innych państw członkowskich lub państw trzecich;
 - zwierzę koniowate poddano badaniom stanu zdrowia zwierząt, w tym na potrzeby certyfikacji związanej z przemieszczeniem do państw trzecich.
3. Licencję wprowadza się do dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z instrukcją przewidzianą w sekcji III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
4. Wydanie licencji wpisuje się do komputerowej bazy danych, podając niepowtarzalny kod zwierzęcia koniowatego.

ROZDZIAŁ VI

Zasady stosowania unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego do celów sportowych oraz międzynarodowego przemieszczania koni biorących udział w zawodach

Artykuł 34

Informacje na temat właściciela w sekcji IV unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego

1. Informacje na temat właściciela w sekcji IV wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II wypełniają:
- właściwy organ, lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona, gdy jest to wymagane w prawodawstwie krajowym; albo
 - organizacje i instytucje, o których mowa w art. 33 ust. 1, jeżeli jest to wymagane zgodnie z zasadami i regulacjami tych organizacji i instytucji.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 informacje dotyczące właściciela można dostarczyć w formie świadectwa własności lub karty rejestracyjnej, pod warunkiem że ta druga podlega rejestracji w komputerowej bazie danych i zawiera odniesienie do:
- niepowtarzalnego kodu zwierzęcia koniowatego; lub
 - numeru dokumentu identyfikacyjnego, w stosownych przypadkach, oraz kodu transpondera lub dopuszczonej alternatywnej metody identyfikacji.
3. Świadectwo własności lub karta zapisu, o których mowa w ust. 2, muszą zostać zwrócone właściwemu organowi lub organizacjom i instytucjom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zwierzę koniowate padło lub zostało sprzedane, utracone, skradzione, poddane ubojowi lub uśmiercone.

Artykuł 35

Wypełnienie informacji dotyczących szczepień i badań stanu zdrowia w sekcjach VII, VIII i IX unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego

1. W przypadku gdy zgodnie z zasadami i przepisami organizacji lub instytucji, o których mowa w art. 33 ust. 1, w celu dopuszczenia do niektórych zawodów jeździeckich i wyścigów wymaga się określonych szczepień i badań stanu zdrowia:
- lekarz weterynarii ich dokonujący wprowadza dane szczepienia przeciwko grypie koni lub innym chorobom odpowiednio w sekcji VII lub VIII wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II;

b) lekarz weterynarii działający w imieniu właściwego organu lub organizacji i instytucji, o których mowa w art. 33 ust. 1, wnoszący o przeprowadzenie badania stanu zdrowia wprowadza w sekcji IX wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II wyniki takich badań stanu zdrowia pod kątem chorób przenośnych uwzględnionych oraz nieuwzględnionych w wykazie, przeprowadzonych przez lekarza weterynarii lub laboratorium.

2. W przypadku gdy właściwy organ dopuszcza stosowanie kart elektronicznych lub aplikacji cyfrowych w przenośnych urządzeniach elektronicznych zgodnie z art. 20 ust. 2, informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), można również uwzględnić na tych kartach elektronicznych lub w aplikacjach cyfrowych na przenośnych urządzeniach elektronicznych.

ROZDZIAŁ VII

Identyfikacja koniowatych, które wprowadzono do Unii z państw trzecich

Artykuł 36

Identyfikacja koniowatych, które wprowadzono do Unii

Dokumenty identyfikacyjne wydane w państwach trzecich uważa się za ważne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na potrzeby identyfikacji koniowatych dopuszczonych do obrotu, pod warunkiem że spełniają następujące warunki:

a) dokumenty identyfikacyjne zostały wydane:

- (i) w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych – przez podmiot zajmujący się hodowlą w państwie trzecim, który wydaje świadectwo zootechniczne i który jest jednym z podmiotów zajmujących się hodowlą wymienionych w wykazie zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) 2016/1012; lub
- (ii) w przypadku zarejestrowanego konia – przez krajową federację lub krajowy oddział międzynarodowej organizacji lub międzynarodowego stowarzyszenia, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów i mają siedzibę główną w państwie trzecim wymienionym w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii koniowatych; lub
- (iii) we wszystkich innych przypadkach – przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia zwierzęcia koniowatego;

b) dokumenty identyfikacyjne muszą spełniać wszystkie wymagania określone w art. 17.

Artykuł 37

Wniosek o dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych, które wprowadzono do Unii i dopuszczono do obrotu

1. Podmioty zajmujące się koniowatymi, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego, składają wniosek do właściwego organu miejsca zwykłego pobytu zwierzęcia koniowatego, lub w stosownych przypadkach do jednostki upoważnionej, o wydanie unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego lub zarejestrowanie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia, w komputerowej bazie danych w terminie 30 dni od dnia zakończenia procedury celnej do celów dopuszczenia do obrotu określonej w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. W przypadku gdy istniejący dokument identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 17, na wniosek podmiotu właściwy organ, lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona:

a) uzupełnia dokument identyfikacyjny, tak by był on zgodny z wymogami określonymi w art. 17;

b) rejestruje dane identyfikacyjne przedmiotowego zwierzęcia koniowatego wraz z informacjami uzupełniającymi w komputerowej bazie danych.

3. W przypadku gdy istniejącego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 36, nie można zmienić tak, by spełniał wymogi określone w art. 17, nie uznaje się go za ważny do celów identyfikacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a zwierzę koniowate identyfikuje się przez wydanie zgodnie z art. 21 ust. 3 nowego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego w oparciu o informacje zawarte w przedstawionym dokumencie identyfikacyjnym, na podstawie którego wprowadzono zwierzę koniowate do Unii.

CZĘŚĆ 3

Dokumentacja dotycząca statusu koniowatego przeznaczanego do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczonego z takiego uboju

Artykuł 38

Wykluczenie zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi oraz odroczenie takiego uboju

1. Koniowate uznaje się za przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, o ile nie są nieodwracalnie wykluczone z uboju w celu spożycia przez ludzi poprzez wypełnienie i podpisanie odpowiedniego punktu w sekcji II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II przez:
 - a) odpowiedzialnego lekarza weterynarii przed przeprowadzeniem leczenia zgodnie z art. 39 ust. 2 niniejszego rozporządzenia; lub
 - b) właściwy organ:
 - (i) w przypadku wydania nowego unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 21 ust. 3 dla zwierzęcia koniowatego, w przypadku którego wcześniejsze wykluczenie z uboju w celu spożycia przez ludzi zarejestrowano albo w unikalnym dożywnotnym dokumencie identyfikacyjnym, albo w komputerowej bazie danych;
 - (ii) w przypadku wydania duplikatu unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 25 lub zastępczego unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 26;
 - (iii) w przypadku koniowatych, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, które nie jest umieszczone w wykazie dla koniowatych w załączniku do decyzji Komisji 2011/163/UE, lub w przypadku których poświadczenia zdrowia publicznego w pkt II.6 świadectwa urzędowego na potrzeby wprowadzania do Unii koniowatych nieprzeznaczonych do uboju (WZÓR „EQUI-X”) towarzyszącego zwierzęciu koniowatemu do granicy, określonego w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/403, nie certyfikowano z innych powodów.
2. Ubój zwierzęcia koniowatego, od którego lub z którego pozyskuje się żywność, zostaje odroczone na okres co najmniej sześciu miesięcy:
 - a) przez odpowiedzialnego lekarza weterynarii przed przeprowadzeniem leczenia produktem leczniczym zawierającym substancję umieszczoną w wykazie substancji określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006, udokumentowanego w sekcji II część III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
 - b) na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) ppkt (ii) oraz na podstawie decyzji właściwego organu udokumentowanej w sekcji II część V wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, w przypadku wydania duplikatu dokumentu identyfikacyjnego w terminie 30 dni od daty zgłoszonej i uzasadnionej utraty unikalnego dożywnotnego dokumentu identyfikacyjnego, jeżeli podmiot jest w stanie udowodnić w sposób zadowalający, że status danego zwierzęcia koniowatego jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi nie został naruszony wskutek jakiegokolwiek leczenia.

Artykuł 39

Obowiązki odpowiedzialnego lekarza weterynarii w odniesieniu do dokumentacji dotyczącej statusu zwierzęcia koniowatego przeznaczanego do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczonego z takiego uboju w unikalnym dożywnotnym dokumencie identyfikacyjnym

1. Przed przeprowadzeniem jakiegokolwiek leczenia weterynaryjnym produktem leczniczym dopuszczonym zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6, lub produktem leczniczym zastosowanym zgodnie z art. 112 ust. 4 tego rozporządzenia, lub zawierającym substancję umieszczoną w wykazie substancji ustanowionym zgodnie z art. 115 ust. 5 tego rozporządzenia odpowiedzialny lekarz weterynarii upewnia się, czy zwierzę ma status zwierzęcia przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczonego z takiego uboju udokumentowany w unikalnym dożywnotnym dokumencie identyfikacyjnym, a w przypadku uzyskania dostępu – w komputerowej bazie danych.

2. Jeżeli ze wskazania dotyczącego zwierzęcia koniowatego przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi wynika wymóg podania produktu leczniczego zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6, a podmiot – w imieniu właściciela – wyraził zgodę na zastosowanie takiego leczenia, odpowiedzialny lekarz weterynarii zapewnia, aby przedmiotowe zwierzę koniowate zostało przed leczeniem nieodwracalnie zgłoszone jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, wypełniając i podpisując sekcję II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli ze wskazania dotyczącego zwierzęcia koniowatego przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi wynika wymóg podania produktu leczniczego zawierającego substancję umieszczoną w wykazie określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006, a podmiot – w imieniu właściciela – wyraził zgodę na zastosowanie takiego leczenia, odpowiedzialny lekarz weterynarii wprowadza wymagane dane szczegółowe dotyczące produktu leczniczego zawierającego takie substancje w sekcji II część III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Odpowiedzialny lekarz weterynarii wpisuje datę ostatniego podania, zgodnie z zaleceniem, wspomnianego produktu leczniczego oraz powiadamia podmiot o dacie upływu sześciomiesięcznego okresu karencji.

Artykuł 40

Obowiązki lekarzy weterynarii w odniesieniu do dokumentacji dotyczącej statusu koniowatych przeznaczonych do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczonych z takiego uboju w dokumentach tymczasowych

1. Jeżeli ze wskazania dotyczącego zwierzęcia koniowatego identyfikowanego za pomocą tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego wynika wymóg leczenia weterynaryjnym produktem leczniczym dopuszczonym zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6, lub produktem leczniczym zastosowanym zgodnie z art. 112 ust. 4 tego rozporządzenia, lub zawierającym substancję umieszczoną w wykazie substancji określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006, przed podaniem weterynaryjnego produktu leczniczego odpowiedzialny lekarz weterynarii:

- a) weryfikuje tożsamość zwierzęcia koniowatego na podstawie informacji podanych w tymczasowym dokumencie identyfikacyjnym;
- b) jeżeli zapewniony jest dostęp do komputerowej bazy danych, sprawdza status dotyczący przeznaczenia zwierzęcia do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczenia go z takiego uboju w tymczasowym dokumencie identyfikacyjnym oraz w komputerowej bazie danych;
- c) jeżeli zwierzę koniowate nie zostało już wykluczone z uboju w celu spożycia przez ludzi, wprowadza do tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego wymagane informacje w formularzu, o którym mowa w art. 24 ust. 2, w celu:
 - (i) ostatecznego wykluczenia zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi przed podaniem produktu leczniczego zastosowanego zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6; lub
 - (ii) rejestracji daty ostatniego podania produktów leczniczych oraz substancji niezbędnych dodanych do produktu leczniczego przed podaniem produktu leczniczego zawierającego substancję umieszczoną w wykazie substancji określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006.

2. Po zakończeniu stosowania środków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu odpowiedzialny lekarz weterynarii:

- a) przekazuje zmieniony tymczasowy dokument podmiotowi zajmującemu się zwierzęciem koniowatym;
- b) niezwłocznie – oraz nie później niż w terminie siedmiu dni od dnia zakończenia stosowania środków – przekazuje kopię zmienionego tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego właściwemu organowi, któremu oddano unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, aby taki właściwy organ mógł dostosować unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny oraz zarejestrować w komputerowej bazie danych informacje, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (i) lub (ii) niniejszego artykułu.

3. Ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli odpowiedzialnemu lekarzowi weterynarii zapewniono bezpośredni dostęp do komputerowej bazy danych w celu wprowadzenia informacji dotyczących pozbawienia zwierzęcia koniowatego statusu zwierzęcia przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi lub dotyczących tego, że zwierzęt nie należy poddawać ubojowi przez okres sześciu miesięcy od daty podania produktu leczniczego.

Artykuł 41

Obowiązki podmiotów zajmujących się koniowatymi w odniesieniu do dokumentacji dotyczącej statusu koniowatego przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi lub wykluczonego z takiego uboju

1. Po zakończeniu stosowania środków określonych w art. 39 ust. 2 podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym składa unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny we właściwym organie – lub w stosownych przypadkach w jednostce upoważnionej – lub przekazuje informacje przez internet, w przypadku gdy zapewniono taki dostęp do komputerowej bazy danych, w terminie maksymalnie siedmiu dni od daty podpisania sekcji II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II.
2. Państwa członkowskie mogą przyjmować środki mające na celu zapewnienie, aby – na zasadzie odstępstwa od wymogów dotyczących podmiotów, które to wymogi określono w art. 29 ust. 2 – odpowiedzialny lekarz weterynarii:
 - a) zgłaszał właściwemu organowi lub, w stosownych przypadkach, jednostce upoważnionej środki wdrożone zgodnie z art. 39 ust. 2 i art. 40 ust. 1 lit. c) oraz przekazywał informacje niezbędne do dokonania aktualizacji komputerowej bazy danych w terminie siedmiu dni od daty podpisania sekcji II część II wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II; albo
 - b) wprowadzał informacje o środkach wdrożonych zgodnie z art. 39 ust. 2 i art. 40 ust. 1 lit. c) bezpośrednio do komputerowej bazy danych, jeżeli zapewniono dostęp do niej zgodnie z art. 7 ust. 5.

Artykuł 42

Identyfikacja ad hoc koniowatych w przypadku wskazania medycznego

1. Jeżeli ze wskazania dotyczącego zwierzęcia koniowatego, którego nie zidentyfikowano zgodnie z art. 58, 67 lub 68 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, wynika wymóg leczenia produktem leczniczym stosowanym zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6 lub zawierającym substancję umieszczoną w wykazie określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006, dane zwierzę koniowate uznaje się za zidentyfikowane na potrzeby art. 112 ust. 4 lub art. 115 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/6, o ile spełnione są warunki określone w ust. 2–5 niniejszego artykułu.
2. Przed podaniem produktu leczniczego, o którym mowa w ust. 1, lub bezpośrednio po jego podaniu w sytuacji zagrażającej życiu odpowiedzialny lekarz weterynarii:
 - a) dokonuje identyfikacji zwierzęcia koniowatego na miejscu przez wszczęcie mu transpondera lub zastosowanie innego fizycznego środka identyfikacji utrzymywanych zwierząt lądowych, o którym mowa w lit. a), b), c) lub f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, oraz wypełnia formularz identyfikacyjny, wpisując szczegółowe informacje wymienione w sekcji I części A i B wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
 - b) ostatecznie wyklucza zwierzę koniowate z uboju w celu spożycia przez ludzi przez dokonanie odpowiedniego wpisu w formularzu identyfikacyjnym.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu wykluczenie zwierzęcia koniowatego z uboju w celu spożycia przez ludzi nie jest wymagane, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) produkt leczniczy zawierający substancję niezbędną wymienioną w wykazie substancji określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006 podaje się niezidentyfikowanemu zwierzęciu koniowatemu, które nie ukończyło 12 miesięcy;
 - b) datę ostatniego podania produktu leczniczego zawierającego substancję niezbędną umieszczoną w wykazie substancji określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006 wpisano w formularzu identyfikacyjnym zwierzęcia koniowatego.
4. Po zakończeniu stosowania środków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu oraz zastosowaniu leczenia odpowiedzialny lekarz weterynarii wydaje uzupełniony i podpisany formularz identyfikacyjny oraz dostarcza go podmiotowi zajmującemu się zwierzęciem koniowatym.
5. Po przekazaniu formularza identyfikacyjnego, o którym mowa w ust. 4, w terminie siedmiu dni od dnia jego wypełnienia, podmiot zajmujący się zwierzęciem koniowatym przedkłada do właściwego organu – lub w stosownych przypadkach do jednostki upoważnionej – wniosek o:
 - a) wydanie:
 - (i) unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 17 ust. 3, jeżeli niezidentyfikowane zwierzę koniowate nie ukończyło 12 miesięcy; albo
 - (ii) duplikatu lub zastępczego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 25 lub 26; oraz

- b) zarejestrowanie w komputerowej bazie danych wykluczenia z uboju w celu spożycia przez ludzi lub zakazu uboju przez co najmniej sześć miesięcy, w zależności od leczenia.
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5 państwa członkowskie mogą przyjąć środki w celu zapewnienia, aby w terminie siedmiu dni od daty podpisania formularza identyfikacyjnego, o którym mowa w ust. 4, odpowiedzialny lekarz weterynarii:
- a) przekazał formularz identyfikacyjny do właściwego organu – lub w stosownych przypadkach do jednostki upoważnionej; albo
 - b) wprowadził informacje bezpośrednio do komputerowej bazy danych, jeżeli zapewniono dostęp do niej zgodnie z art. 7 ust. 5.

Artykuł 43

Przemieszczanie i transport koniowatych przeznaczonych na ubój

1. Koniowatym przeznaczonym na ubój podczas przemieszczania lub transportu do rzeźni towarzyszą:
 - a) unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny; lub
 - b) duplikat dokumentu identyfikacyjnego wydany zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b).
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić, by koniowate przeznaczone na ubój, dla których nie wydano dokumentu identyfikacyjnego, zostały przetransportowane bezpośrednio z zakładu, w którym się urodziły, do rzeźni na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:
 - a) koniowate przeznaczone do uboju nie ukończyły 12 miesięcy;
 - b) ma miejsce nieprzerwana identyfikowalność, począwszy od zakładu, w którym zwierzę się urodziło, aż do rzeźni;
 - c) przed transportem do rzeźni koniowate przeznaczone do uboju są indywidualnie oznaczane za pomocą jednego ze środków identyfikacji, o których mowa w lit. a), b), c), e) lub f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;
 - d) informacje dotyczące łańcucha żywnościowego wymagane zgodnie z sekcją III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 obejmują odniesienie do indywidualnego oznaczenia, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

Artykuł 44

Odnotowanie historii leczenia w unikalnych dożywotnich dokumentach identyfikacyjnych zgodnie z art. 4 dyrektywy 96/22/WE

W przypadku określonym w art. 7 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 96/22/WE sekcją II część IV wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się w celu wprowadzenia informacji na temat podania, zgodnie z art. 4 tej dyrektywy, weterynaryjnego produktu leczniczego o zawartości trenbolonu alilu lub agonistów receptorów beta.

CZEŚĆ 4

Świadectwa zootechniczne dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych

Artykuł 45

Przepisy dotyczące świadectwa zootechnicznego jako integralnej części unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych

1. Informacje wymagane w celu uzupełnienia części I i II świadectwa zootechnicznego zawartego w sekcji V wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia przekazuje związek hodowców lub podmiot zajmujący się hodowlą, który założył księgę hodowlaną, do której jest wpisane zwierzę hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych lub do wpisania do której dane zwierzę się kwalifikuje.

2. Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny lub duplikat dokumentu identyfikacyjnego zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych zawiera części I i II świadectwa zootechnicznego określonego w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1940, które to części spełniają następujące warunki:

- a) część I świadectwa zootechnicznego określonego w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1940 stanowi sekcję V wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
- b) część II świadectwa zootechnicznego określonego w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1940:
 - (i) stanowi część sekcji, o której mowa w lit. a), w którym to przypadku więcej niż jedną spośród stron przedstawiających tę część II przeznacza się na aktualizacje informacji; albo
 - (ii) jeżeli zezwala na to organ zootechniczny zgodnie z art. 32 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1012, jest załączona do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, w którym to przypadku jest ona powiązana z częścią I, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, poprzez wprowadzenie niepowtarzalnego kodu nadanego zwierzęciu zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia lub niepowtarzalnego dożywotniego numeru nadanego zwierzęciu przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

3. Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny wydany w rozszerzonym formacie zachowuje ważność, jeżeli obejmuje dodatkową stronę zawierającą nazwę wydającego związku hodowców, nazwę rasy oraz sekcję dodatkową, a także numer księgi hodowlanej oraz pozostałe istotne informacje na temat zwierzęcia koniowatego zarejestrowane w sekcji dodatkowej księgi hodowlanej założonej lub prowadzonej przez wydający związek hodowców prowadzący własny program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 lub 12 rozporządzenia (UE) 2016/1012.

Dodatkowa strona musi mieć format, którego nie można pomylić z sekcją V wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, i nie może zakłócać kolejności sekcji w tym wzorze.

CZĘŚĆ 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 46

Środki przejściowe związane z uchynieniem rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262

1. Zgodnie z art. 86 lit. a) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035:
 - a) terminy identyfikacji koniowatych urodzonych na terytorium Unii przewidziane w art. 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 mają nadal zastosowanie do dnia 20 kwietnia 2021 r.;
 - b) przepisy dotyczące formatu i treści dokumentów identyfikacyjnych wydawanych dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii zawarte w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 mają nadal zastosowanie do dnia 27 stycznia 2022 r.
2. Na wniosek podmiotu właściwy organ – lub w stosownych przypadkach jednostka upoważniona – dodaje do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia sekcję III wzoru dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych określonego w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki dotyczące wydania znaku zatwierdzenia lub licencji zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. a) albo b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.

Artykuł 47

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 7 lipca 2021 r.

Załącznik II stosuje się jednak od dnia 28 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Specyfikacja techniczna elektronicznych środków identyfikacji koniowatych

1. W przypadku stosowania w odniesieniu do koniowatych elektroniczne środki identyfikacji, o których mowa w lit. c), e) i f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 (elektroniczne środki identyfikacji), muszą wyświetlać:
 - a) trzycyfrowy kod państwa zgodny z ISO-3166;
 - b) numeryczny indywidualny kod zwierzęcia składający się z 12 cyfr.
2. Elektroniczne środki identyfikacji muszą być:
 - a) przeznaczonymi tylko do odczytu transponderami pasywnymi stosującymi technologie HDX lub FDX-B, spełniającymi normy ISO 11784 i 11785;
 - b) przeznaczone do odczytu za pomocą urządzeń spełniających normę ISO 11785, mogących odczytywać transpondery HDX i FDX-B.
3. Elektroniczne środki identyfikacji muszą być przeznaczone do odczytu z minimalnej odległości wynoszącej:
 - a) 12 centymetrów dla kolczyków w przypadku odczytu za pomocą przenośnego czytnika;
 - b) 15 centymetrów dla wszczepianych transponderów w przypadku odczytu za pomocą przenośnego czytnika.
4. Elektroniczne środki identyfikacji muszą zostać przetestowane z pozytywnym wynikiem w odniesieniu do następujących kwestii:
 - a) ich zgodności z normami ISO 11784 i 11785, zgodnie z metodą, o której mowa w pkt 7 normy ISO 24631-1;
 - b) osiągnięcia minimalnych wyników w zakresie odległości umożliwiającej odczyt, o której mowa w pkt 3 niniejszej części, zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 7 normy ISO 24631-3.

CZĘŚĆ 2

Specyfikacja techniczna środków identyfikacji koniowatych

1. Środki identyfikacji, o których mowa w lit. a), b), c) i f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, muszą być:
 - a) jednorazowego użytku;
 - b) z materiałów nieulegających rozkładowi;
 - c) zabezpieczone przed przerobieniem;
 - d) łatwe do odczytania przez cały okres życia koniowatych;
 - e) zaprojektowane w sposób, który zapewnia trwałe bezpieczne przymocowanie do koniowatych bez wyrządzenia im szkody;
 - f) łatwe do usunięcia z łańcucha żywnościowego.
2. Na środkach identyfikacji, o których mowa w pkt 1, umieszcza się następujące nieusuwalne napisy:
 - a) trzycyfrowy kod państwa zgodny z ISO-3166;
 - b) numeryczny indywidualny kod zwierzęcia składający się z co najmniej 12 cyfr.

3. Środki identyfikacji, o których mowa w pkt 1, mogą być opatrzone innymi informacjami, jeżeli zezwoli na to właściwy organ, pod warunkiem że napisy, o których mowa w pkt 2, pozostają widoczne i czytelne.
-

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ 1

Treść unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego

DOCUMENT D'IDENTIFICATION DES ÉQUIDÉS

Ces instructions sont rédigées en vue d'assister l'utilisateur et n'entravent pas l'application des règles établies par le règlement d'exécution (UE) 2021/963.

- I. Le document d'identification doit comporter toutes les instructions nécessaires à son utilisation ainsi que les coordonnées de l'autorité compétente ou de l'organisme délégué en français, en anglais et dans une des langues officielles de l'État membre ou du pays tiers dans lequel l'autorité compétente ou l'organisme délégué a son siège.
- II. Le document d'identification doit contenir les renseignements suivants:

1. Section I - Identification

L'équidé doit être identifié par l'autorité compétente ou par l'organisme délégué ou la personne physique visés à l'article 22, paragraphe 3, du règlement d'application (UE) n° 2021/963. Le numéro unique d'identification valable à vie doit permettre d'identifier clairement l'équidé ainsi que la base de données établie par l'autorité compétente ou l'organisme délégué qui a délivré le document d'identification et doit être compatible avec le numéro universel d'identification des équidés (UELN).

Dans la description à la partie A de la section I, notamment au point 3, l'utilisation d'abréviations doit être évitée autant que possible. Au point 5 de la partie A de la section I, un champ doit être prévu pour insérer au moins quinze chiffres du code transmis par le transpondeur.

A la partie B de la section I le signalement graphique doit être renseigné en utilisant un stylo à bille à encre rouge pour les marques et un stylo à bille à encre noire pour les épis, ou en conséquence si complété par voie électronique, en tenant compte des lignes directrices fournies par la Fédération Équestre Internationale (FEI) ou par Weatherbys.

La partie C de la section I doit être utilisée pour enregistrer toute rectification aux détails d'identification.

2. Section II – Administration de médicaments

Les parties I et II ou la partie III de cette section doivent être dûment complétées suivant les instructions établies dans cette section.

3. Section III – Marque de validation/Licence

Nécessaire pour les mouvements conformément à l'article 92, paragraphe 2, du règlement délégué (UE) 2020/688.

4. Section IV – Propriétaire

Le nom du propriétaire ou de son agent ou représentant doit être mentionné si l'autorité compétente, l'organisme délégué ou l'organisation qui gère les chevaux enregistrés en vue des compétitions ou courses le requiert.

5. Section V – Certificat zootechnique

Si l'équidé est inscrit ou enregistré et admissible à l'entrée dans un livre généalogique tenu par une organisme de sélection, le document d'identification doit indiquer le pedigree ainsi que la classe du livre généalogique dans laquelle l'équidé est inscrit conformément aux règles du organisme de sélection qui délivre le certificat zootechnique.

6. Section VI – Enregistrement des contrôles d'identité

À chaque fois que les lois et règlements l'exigent, l'identité de l'équidé doit faire l'objet d'une vérification enregistrée par l'autorité compétente, au nom de l'organisme délégué ou de l'organisation qui gère les chevaux enregistrés en vue des compétitions ou courses.

7. Sections VII et VIII – Enregistrement des vaccinations

Toutes les vaccinations doivent être enregistrées à la section VI (grippe équine seulement) et à la section VII (toutes les autres vaccinations). Ces informations peuvent être fournies par l'apposition d'un autocollant.

8. Section IX – Examen de laboratoire

Les résultats de tous les examens pratiqués pour détecter une maladie transmissible peuvent être consignés.

9. Section X – Châtagnes(en option)

Cette section est nécessaire au respect du modèle de document d'identification de la Fédération Equestre Internationale (FEI).

III. Sauf s'il est détruit sous surveillance officielle à l'abattoir, le document d'identification doit être retourné à l'autorité compétente ou à l'organisme délégué après que l'animal est mort, a dû être détruit, a été perdue ou volée ou a été abattu à des fins de contrôle de la maladie.

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY DLA KONIOWATYCH

Poniższe instrukcje zostały opracowane, aby pomóc użytkownikowi, i nie stanowią przeszkody dla stosowania przepisów ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/963.

- I. Dokument identyfikacyjny musi zawierać wszystkie instrukcje dotyczące jego stosowania oraz szczegółowe informacje dotyczące właściwego organu, lub w stosownych przypadkach jednostki upoważnionej, w języku francuskim, angielskim oraz w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym właściwy organ lub jednostka upoważniona ma swoją siedzibę główną.
- II. Dokument identyfikacyjny musi zawierać następujące informacje:

1. Sekcja I – Identyfikacja

Zwierzę koniowate jest identyfikowane przez właściwy organ lub przez jednostkę upoważnioną bądź osobę fizyczną, jak określono w art. 22 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963. Niepowtarzalny kod wyraźnie identyfikuje zwierzę koniowate oraz bazę danych ustanowioną przez właściwy organ lub jednostkę upoważnioną, który(-a) wydał(-a) dokument identyfikacyjny, a także jest zgodny z Uniwersalnym Dożywotnim Numerem Konia (UELN).

W opisie w sekcji I część A, w szczególności w jego pkt 3, należy w miarę możliwości unikać skrótów. W sekcji I część A pkt 5 musi być miejsce na co najmniej 15 cyfr kodu transpondera.

W sekcji I część B opis graficzny wypełnia się czerwonym tuszem w odniesieniu do znaków i czarnym tuszem w odniesieniu do wicherków lub z wykorzystaniem tych kolorów, jeżeli wypełnia się go elektronicznie, z uwzględnieniem wytycznych sporządzonych przez Międzynarodową Federację Jeździecką lub Weatherbys.

W sekcji I część C odnotowuje się zmiany danych identyfikacyjnych.

2. Sekcja II – Podawanie produktów leczniczych

Części I i II lub część III tej sekcji muszą zostać należycie wypełnione zgodnie z instrukcjami ustanowionymi w tej sekcji.

3. Sekcja III – Znak zatwierdzenia/licencja

Wymagane na potrzeby przemieszczania zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.

4. Sekcja IV – Właściciel

Nazwę/imię i nazwisko właściciela lub jego agenta bądź przedstawiciela należy podać w przypadku takiego wymogu ze strony właściwego organu, jednostki upoważnionej lub organizacji, która zarządza końmi zarejestrowanymi do zawodów lub wyścigów.

5. **Sekcja V – Świadectwo zootechniczne**

Jeżeli dane zwierzę koniowate jest wpisane lub zarejestrowane i kwalifikuje się do wpisania do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców, dokument identyfikacyjny zawiera rodowód oraz klasę księgi hodowlanej, do której wpisano dane zwierzę koniowate zgodnie z zasadami związku hodowców wydającego świadectwo zootechniczne.

6. **Sekcja VI – Rejestracja kontroli tożsamości**

W każdym przypadku, gdy wymagają tego przepisy ustawowe i wykonawcze, przeprowadzone kontrole tożsamości zwierzęcia koniowatego muszą być rejestrowane przez właściwy organ, jednostkę upoważnioną lub organizację, która zarządza końmi zarejestrowanymi do zawodów lub wyścigów.

7. **Sekcje VII i VIII – Rejestracja szczepień**

Wszystkie szczepienia muszą zostać zarejestrowane w sekcji VII (wyłącznie grypa koni) oraz w sekcji VIII (wszystkie pozostałe szczepienia). Informacja może być przekazana w postaci naklejki.

8. **Sekcja IX – Laboratoryjne badania stanu zdrowia**

Wyniki wszystkich badań przeprowadzonych w celu wykrycia chorób przenośnych mogą zostać zarejestrowane.

9. **Sekcja X – Kasztany (nieobowiązkowa)**

Niniejsza sekcja jest wymagana w celu zapewnienia zgodności ze wzorem dokumentu identyfikacyjnego Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej.

III. Z wyjątkiem przypadków, w których dokument identyfikacyjny jest niszczone pod nadzorem urzędowym w rzeźni, należy go zwrócić właściwemu organowi lub jednostce upoważnionej po tym, jak zwierzę padło, musiało zostać uśmiercone, zaginęło lub zostało skradzione lub poddane ubojowi w celu zwalczania choroby.

/język urzędowy

SEKCJA I

Partie A - Détails d'identification**Part A – Identification details**

Część A – Dane identyfikacyjne

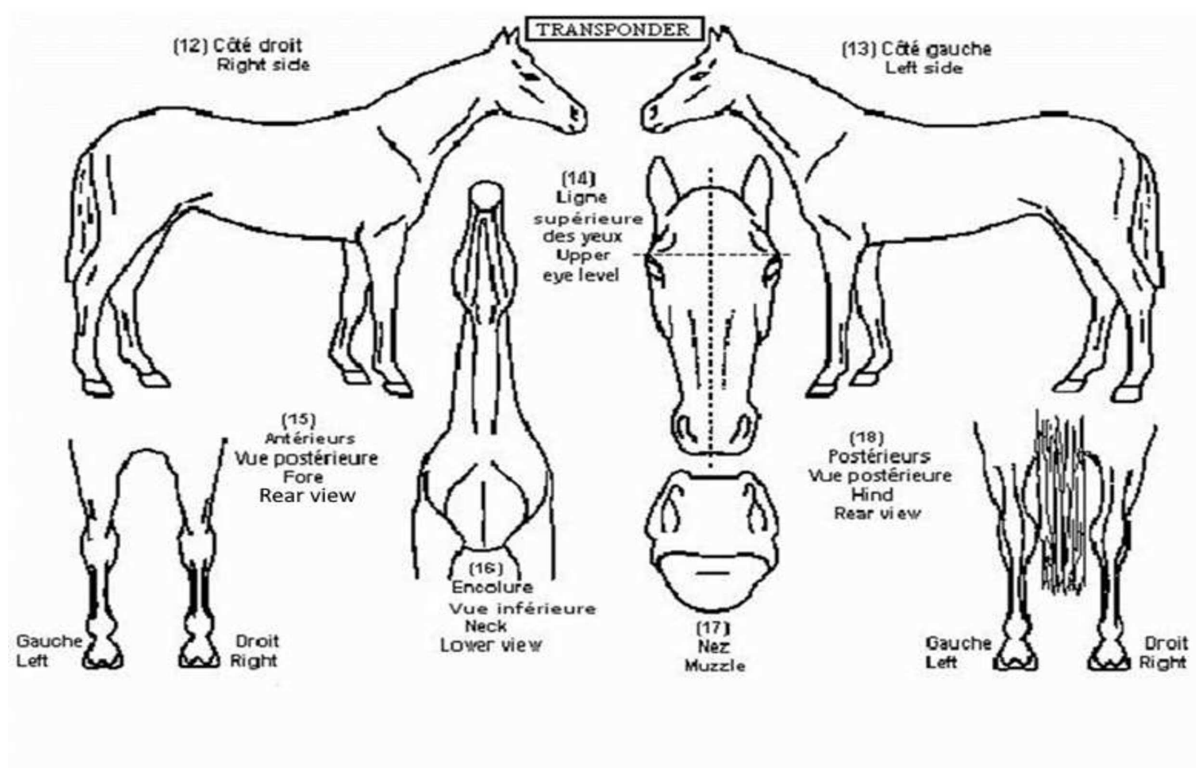
1)a)	Espèce: Species: Gatunek:	4)	Code Unique ou Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Code or lifer number: (15 digits): Niepowtarzalny kod lub dożywotni numer (15 cyfr): □□□-□□□-□□□□□□□□□□ Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Kod kreskowy (nieobowiązkowo)
1)b)	Sexe: Sex: Płeć:		
2)a)	Date de naissance: Date of birth: Data urodzenia:	5)	Code du transpondeur (si disponible) Transponder code (where available) Kod transpondera (jeżeli dostępny) □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) Reading system (if not ISO 11784) System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784) Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Kod kreskowy (nieobowiązkowo)
2)b)	Lieu et pays de naissance: Place and country of birth: Miejsce i państwo urodzenia:		
2)c)	Nom (optionnel): Name (optional): Imię (nieobowiązkowo):		
3)	Signalement: Description: Opis:	6)	Méthode alternative de vérification d'identité (si applicable)/Alternative method for identity verification (if applicable)/Zastępcza metoda weryfikowania tożsamości (jeżeli jest stosowana):
3)a)	Robe: Colour: Maść:		
3)b)	Tête: Head: Głowa:		
3)c)	Ant. G: Foreleg L: Noga przednia L:		
3)d)	Ant. D: Foreleg R: Noga przednia P:		
3)e)	Post G: Hind leg L: Noga tylna L:		
3)f)	Post D: Hind leg R: Noga tylna P:	7)	Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel)/Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional)/Informacje dotyczące dowolnej innej odpowiedniej metody gwarantującej zweryfikowanie tożsamości zwierzęcia (grupa krwi/kod DNA) (nieobowiązkowo):
3)g)	Corps: Body: Ciało:	8)	Date/Date/Data
3)h)	Marques: Markings: Odmiany:	9)	Lieu/Place/Miejscowość:
		10)	Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales)/Signature of qualified person (name in capital letters)/Podpis wykwalifikowanej osoby (imię i nazwisko wielkimi literami)

Cachet de l'autorité compétente ou de l'organisme délégué/Stamp of competent authority or delegated body/Pieczeń właściwego organu lub jednostki upoważnionej

Partie B – Signalement graphique

Part B – Outline Diagram

Część B – Opis graficzny

Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales) et chacet de l'autorité compétente ou de l'organisme délégué

Signature of the qualified person (name in capital letters) and stamp of the competent authority or delegated body

Podpis wykwalifikowanej osoby (imię i nazwisko wielkimi literami) oraz pieczęć właściwego organu lub jednostki upoważnionej

Uwaga do właściwego organu lub jednostki upoważnionej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru opisu graficznego są dozwolone, o ile były w użyciu przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Partie C – Castration, vérification de la description, autres modifications

Część C – Kastracja, weryfikacja opisu, inne modyfikacje

/język urzędowy

Castration/Castration/Kastracja	Identification/Identification/Identyfikacja	
Date et lieu de la castration/Date and place of castration/Data i miejsce dokonania kastracji Signature et cachet du vétérinaire/Signature and stamp of veterinarian/Podpis i pieczęć lekarza weterynarii Signature et cachet du vétérinaire/Signature and stamp of veterinarian/Podpis i pieczęć lekarza weterynarii	Vérification de la description/Verification of the description/ Weryfikacja opisu Mentionner/Include/Podać:	Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales)/ Signature of qualified person (name in capital letters)/Podpis wykwalifikowanej osoby (imię i nazwisko wielkimi literami)
	1. Rectifications/Amendments/Zmiany	Cachet de l'autorité compétente ou de l'organisme délégué/Stamp of competent authority or delegated body/Pieczęć właściwego organu lub jednostki upoważnionej
	2. Adjonctions/Additions/Uzupełnienia	
	3. Enregistrement d'un document d'identification dans la base de données d'un autorité compétente ou d'un organisme délégué autre que celui qui a délivré le document original/Registration of an identification document in the database of a competent authority or delegated body other than that which issued the original document/Rejestracja dokumentu identyfikacyjnego w bazie danych właściwego organu lub jednostki upoważnionej innych niż organ lub jednostka, które wydały oryginalny doku- ment	Date et lieu/Date and place/Data i miejscowość

Uwaga do właściwego organu lub jednostki upoważnionej [*nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym*]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru są dozwolone, o ile były w użyciu przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Sekcja I część C może być wypełniona pismem odręcznym.

SEKCJA II

Code Unique/Unique Code/Niepowtarzalny kod:

□□□-□□□-□□□□□□□□

Administration de médicaments

Administration of medicinal products

Podawanie produktów leczniczych

Partie/Part/Część I

Date et lieu de délivrance de la présente section¹/Date and place of issue of this Section¹/Data i miejsce wydania niniejszej sekcji :Autorité compétente ou organisme délégué de la présente section du document d'identification¹/Competent authority or delegated body for this Section of the identification document/
Właściwy organ lub jednostka upoważniona odpowiedzialne za niniejszą sekcję dokumentu identyfikacyjnego :

Partie/Part/Część II

Remarque/
Note/
Uwaga

L'équidé n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine, et par conséquent, l'équidé peut recevoir des médicaments vétérinaires autorisés conformément à l'article 8, paragraphe 4, du règlement (UE) 2019/6 ou des médicaments administrés conformément à l'article 112, paragraphe 4, du ledit règlement./The equine animal is not intended for slaughter for human consumption, and may therefore undergo the administration of veterinary medicinal products authorised in accordance with Article 8(4) of Regulation (EU) 2019/6 or medicinal products administered in accordance with Article 112(4) of that Regulation./Opisane zwierzę koniowate nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, w związku z czym można mu podawać weterynaryjne produkty lecznicze zatwierdzone zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6 lub produkty lecznicze podawane zgodnie z art. 112 ust. 4 tego rozporządzenia.

Déclaration/ Declaration/ Oświadczenie	L'animal équine décrit dans le présent document d'identification n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal described in this identification document is not intended for slaughter for human consumption./Zwierzę koniowate opisane w niniejszym dokumencie identyfikacyjnym nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.	
Date et lieu/Date and place/Data i miejscowość	Vétérinaire responsable procédant conformément à l'article 112, paragraphe 4, du règlement (UE) 2019/6 ² /Veterinarian responsible acting in accordance with Article 112(4) of Regulation (EU) 2019/6 ² /Odpowiedzialny lekarz weterynarii działający zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/6 ² :	Vétérinaire responsable/Veterinarian responsible/Odpowiedzialny lekarz weterynarii Nom/Name/Imię i nazwisko ⁵ : Adresse/Address/Adres ⁵ : Code postal/Postal code/Kod pocztowy ⁵ : Lieu/Place/Miejscowość ⁵ : Téléphone/Telephone/Telefon ⁶ :
	Autorité compétente ² ou organisme délégué ² /Competent authority ² or delegated body ² /Właściwy organ ² lub jednostka upoważniona ²	Nom (en lettres capitales) et signature de la personne responsable ² /Name (in capital letters) and signature of the person responsible ² /Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis osoby odpowiedzialnej ²

Remarque/Note/Uwaga:

**L'équidé est destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal is intended for slaughter for human consumption./
Opisane zwierzę koniowate jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.**

Sans préjudice du règlement (CE) n° 470/2009 ni de la directive 96/22/CE, l'équidé peut faire l'objet d'un traitement médicamenteux conformément à l'article 115, paragraphe 1, du règlement (UE) 2019/6 à condition que l'équidé ainsi traité ne soit abattu en vue de la consommation humaine qu'au terme d'un temps d'attente général de six mois suivant la date de la dernière administration de substances listées conformément à l'article 115, paragraphe 5, du ledit règlement./Without prejudice to Regulation (EC) No 470/2009 and Directive 96/22/EC, the equine animal may be subject to medicinal treatment in accordance with Article 115(1) of Regulation (EU) 2019/6 under the condition that the equine animal so treated may only be slaughtered for human consumption after the end of the general withdrawal period of six months following the date of last administration of the substances listed in accordance with Article 115(5) of that Regulation./Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 470/2009 i dyrektywy 96/22/WE zwierzę koniowate może być objęte leczeniem zgodnie z art. 115 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/6 pod warunkiem że zwierzę koniowate leczone w ten sposób może być poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi dopiero po zakończeniu ogólnego okresu karencji trwającego sześć miesięcy od dnia ostatniego podania substancji wyszczególnionych zgodnie z art. 115 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.

ENREGISTREMENT DE LA MÉDICATION/MEDICATION RECORD/HISTORIA LECZENIA

Date et lieu de la dernière administration, telle que prescrite, conformément à l'article 115, paragraphe 1, du règlement (UE) 2019/6 ⁽²⁾ /Date and place of last administration, as prescribed, in accordance with Article 115(1) of Regulation (EU) 2019/6 ⁽²⁾ /Data ostatniego podania zgodnie z zaleceniem, zgodnie z art. 115 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/6 ²	Substance(s) essentielle(s) incorporée(s) dans le médicament administré conformément à l'article 115, du règlement (UE) 2019/6 ⁽²⁾ , comme mentionné dans la première colonne ⁽²⁾⁽³⁾ ⁽⁴⁾ /Essential substance(s) incorporated in the medicinal product administered in accordance with Article 115 of Regulation (EU) 2019/6 as mentioned in the first column ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾ /Niezbędne substancje dodane do produktu leczniczego podawanego zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) 2019/6, o którym mowa w pierwszej kolumnie ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾	Vétérinaire responsable administrant et/ou prescrivant l'administration d'un médicament/ Veterinarian responsible administering and/or prescribing the administration of the medicinal product/Odpowiedzialny lekarz weterynarii podający produkt leczniczy lub przepisujący jego podanie	
		Nom/Name/Imię i nazwisko ⁵ : Adresse/Address/Adres ⁵ : Code postal/Postal code/Kod pocztowy ⁵ : Lieu/Place/Miejscowość ⁵ : Téléphone/Telephone/Telefon ⁶ :	Signature/Signature/Podpis
		Nom/Name/Imię i nazwisko ⁵ : Adresse/Address/Adres ⁵ : Code postal/Postal code/Kod pocztowy ⁵ : Lieu/Place/Miejscowość ⁵ : Téléphone/Telephone/Telefon ⁶ :	Signature/Signature/Podpis

Partie/Part/Część IV⁽⁷⁾

Remarque/Note/Uwaga:

Les échanges des équidés enregistrés auxquels ont été administrés des médicaments vétérinaires contenant du trembolone allyle ou des substances beta-agonistes aux fins indiquées à l'article 4 de la Directive 96/22/CE peuvent s'effectuer avant la fin de la période d'attente, conformément à l'article 7, paragraphe 1, de la Directive 96/22/CE./Trade in registered equidae to which veterinary medicinal products containing allyl trenbolone or beta-agonists have been administered for the purposes referred to in Article 4 of Directive 96/22/EC, may take place before the end of the withdrawal period, in accordance with Article 7(1) of Directive 96/22/EC./Handel zarejestrowanymi koniowatymi, którym w celach, o których mowa w art. 4 dyrektywy 96/22/WE, podano weterynaryjne produkty lecznicze o zawartości trembolonu alilu lub agonistów receptorów beta, może odbywać się przed końcem okresu karencji, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/22/WE.

Date de la dernière administration conformément à l'article 4 de la Directive 96/22/CE/Date of last administration in accordance with Article 4 of Directive 96/22/EC/Data ostatniego podania zgodnie z art. 4 dyrektywy 96/22/WE	Substance(s) incorporée(s) dans le médicament vétérinaire administré conformément à l'article 4 Directive 96/22/CE/Substance(s) incorporated in the veterinary medicinal product administered in accordance with Article 4 of Directive 96/22/EC/ Substancje dodane do weterynaryjnego produktu leczniczego podawanego zgodnie z art. 4 dyrektywy 96/22/WE	Vétérinaire responsable administrant et/ou prescrivait l'administration d'un médicament vétérinaire/ Veterinarian responsible administering and/or prescribing administration of veterinary medicinal product/Odpowiedzialny lekarz weterynarii podający weterynaryjny produkt leczniczy lub przepisujący jego podanie	
		Nom/Name/Imię i nazwisko ⁵ : Adresse/Address/Adres ³ : Code postal/Postal code/Kod pocztowy ² : Lieu/Place/Miejscowość ⁵ : Téléphone/Telephone/Telefon ⁶ :	Signature/Signature/Podpis

Partie/Part/Część V⁽⁸⁾

Remarque/Note/Uwaga:

L'équidé est destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal is intended for slaughter for human consumption./
Opisane zwierzę koniowate jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.
L'abattage de l'équidé est pour des raisons administratives retardé d'au moins six mois conformément à l'article 38, paragraphe 2(b) du règlement d'exécution (UE) 2021/963/The slaughter of the equine animal is for administrative reasons delayed for at least six months in accordance with Article 38(2)(b) of Implementing Regulation 2021/963/Z przyczyn administracyjnych ubój zwierzęcia koniowatego opóźnia się o co najmniej sześć miesięcy zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963.

Date de la suspension/Date of suspension/Data zawieszenia	Lieu/Place/Miejscowość	Autorité compétente ² ou organisme délégué ² /Competent authority ² or delegated body ² /Właściwy organ ² lub jednostka upoważniona ²	Nom (en lettres capitales) et signature de la personne responsable/ Name (in capital letters) and signature of the person responsible/Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis osoby odpowiedzialnej

1. Information à ne fournir que si la présente section est délivrée à une autre date que la section I./Information only required if this Section is issued at a different date than Section I./
Informacje wymagane jedynie w przypadku, gdy niniejsza sekcja wydawana jest w innym czasie niż sekcja I.

-
2. Biffer les mentions inutiles./Cross out what is not applicable./Niepotrzebne skreślić.
 3. Il est indispensable de spécifier les substances en se fondant sur la liste de substances établie conformément à l'article 115, paragraphe 5, du règlement (UE) 2019/6./Specification of substances against list of substances established in accordance with Article 115(5) of Regulation (EU) is compulsory./Określenie substancji w stosunku do wykazu substancji ustanowionego zgodnie z art. 115 ust. 5 rozporządzenia (UE) jest obowiązkowe.
 4. Les informations relatives à d'autres médicaments vétérinaires administrés conformément au règlement (UE) 2019/6 sont facultatives./Information on other veterinary medicinal products administered in accordance with Regulation (EU) 2019/6 is optional./Informacje dotyczące innych weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/6 są nieobowiązkowe.
 5. Nom, adresse, code postal et lieu (en lettres capitales)./Name, address, postal code and place (in capital letters)./Imię i nazwisko, adres, kod pocztowy i miejscowość (wielkimi literami).
 6. Numéro de téléphone selon le modèle [+ code pays (code régional) numéro]./Telephone in format [+ country code (regional code) number]./Numer telefonu w formacie [+ kod państwa (numer kierunkowy) numer abonenta].
 7. La partie IV doit être complétée conformément à l'article 44 du règlement d'application (UE) 2021/963/Part IV to be completed in accordance with Article 44 of Implementing Regulation (EU) 2021/963/Część IV należy wypełnić zgodnie z art. 44 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963/.
 8. L'impression de cette référence n'est obligatoire que pour les duplicata de document d'identification délivrés conformément à l'article 38, paragraphe (2)(b), du règlement d'exécution (UE) 2021/963/The print of this reference is only mandatory for duplicate identification documents issued in accordance with Article 38(2)(b) of Implementing Regulation (EU) 2021/963/druk tego odniesienia jest obowiązkowy wyłącznie w przypadku duplikatów dokumentów identyfikacyjnych wydanych zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963.
-

SEKCJA III

Marque de validation ou licence/Validation Mark or Licence/Znak zatwierdzenia lub licencja

Code Unique/Unique Code/Niepowtarzalny kod: □□□-□□□-□□□□□□□□		
<p>Conformément à l'article 92, paragraphe (2), du règlement délégué (UE) 2021/688/In accordance with Article 92(2) of Delegated Regulation (EU) 2020/688/Zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688</p> <p>Marque de validation valable jusque à/Validation mark valid until/Znak zatwierdzenia ważny do:</p> <p>lub</p> <p>Licence valable jusque à/Licence valid until/Licencja ważna do:</p>	<p>Autorité compétente ou organisme délégué/Competent authority or delegated body/Właściwy organ lub jednostka upoważniona</p>	<p>Date/Date/Data</p> <p>Lieu/Place/Miejscowość</p> <p>Nom (en lettres capitales) et signature de la personne qualifiée/Name (in capital letters) and signature of qualified person/</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis wykwalifikowanej osoby</p> <p>Cachet de l'autorité compétente ou de l'organisme délégué/Stamp of competent authority or delegated body/Pieczeń właściwego organu lub jednostki upoważnionej</p>

Uwaga: (nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym)

- Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru są dopuszczalne.
- W przypadku unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przed datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963 niniejszą sekcję dodaje się do dokumentu identyfikacyjnego bez zmian w kolejności i numeracji istniejących sekcji.
- Potwierdzenie uznania paszportu konia przez Międzynarodową Federację Jeździecką (FEI) opatrzone naklejką potwierdzającą ważność uważa się za równoważne wpisowi w tej sekcji.

SEKCJA IV

Niepowtarzalny kod

□□□-□□□-□□□ □□□ □□□

Dane dotyczące właściciela

Coordonnées du propriétaire

Details of ownership

1. Pour les compétitions sous compétence de la Fédération équestre internationale (FEI), la nationalité du cheval doit être celle de son propriétaire. 2. En cas de changement de propriétaire, le document d'identification doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après ré-enregistrement. 3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom de la personne responsable du cheval doit être inscrit dans le document d'identification ainsi que sa nationalité. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval. 4. Lorsque la FEI approuve la location d'un cheval par une Fédération équestre nationale, les détails de ces transactions doivent être enregistrés par la Fédération équestre nationale intéressée.	1. Do celów organizacji zawodów pod patronatem Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI) przynależność państwowa konia jest taka sama jak przynależność państwowa jego właściciela. 2. W przypadku zmiany właściciela dokument identyfikacyjny musi zostać bezzwłocznie złożony w organie wydającym, stowarzyszeniu lub oficjalnym urzędzie, z podaniem nazwy lub imienia i nazwiska oraz adresu nowego właściciela, do ponownej rejestracji i przekazania nowemu właścicielowi. 3. Jeśli jest więcej niż jeden właściciel lub koń jest własnością przedsiębiorstwa, w dokumencie identyfikacyjnym musi zostać podane imię i nazwisko osoby fizycznej odpowiedzialnej za konia oraz jej przynależność państwowa. Jeśli właściciele mają różne przynależności państwowe, muszą określić przynależność państwową konia. 4. W przypadku gdy Międzynarodowa Federacja Jeździecka (FEI) zatwierdzi dzierżawę konia przez krajowy związek jeździecki, szczegóły takich transakcji muszą zostać zarejestrowane przez dany krajowy związek jeździecki.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel/ Date of registration by the organisation, association, or official service/ Data rejestracji przez organizację, stowarzyszenie lub oficjalny urząd	Nom du propriétaire/ Name of owner/ Imię i nazwisko właściciela	Adresse du propriétaire/ Address of owner/ Adres właściciela	Nationalité du propriétaire/ Nationality of owner/ Przynależność państwowa właściciela	Signature du propriétaire/ Signature of owner/ Podpis właściciela	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature/ Organisation, association or official service stamp and signature Pieczęć i podpis organizacji, stowarzyszenia lub oficjalnego urzędu

Uwaga: (nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym)

Wypełnienie pola do wpisania niepowtarzalnego kodu nie jest wymagane, jeżeli unikalny dokument identyfikacyjny wydano w postaci rozszerzonego dokumentu obejmującego sekcje I–X jako niepodzielną całość.

SEKCJA V

Certificat zootechnique pour les échanges de reproducteurs de race pure de l'espèce équine (*Equus caballus* et *Equus asinus*), conformément à l'annexe V, partie 2, chapitre I, du règlement (UE) 2016/1012

Zootechnical certificate for trade in purebred breeding animals of the equine species (*Equus caballus* and *Equus asinus*), in accordance with Chapter I of Part 2 of Annex V to Regulation (EU) 2016/1012/

*Świadectwo zootechniczne do celów handlu zwierzętami hodowanymi czystorasowymi z rodziny koniowatych (*Equus caballus* i *Equus asinus*), zgodnie z częścią 2 rozdział I załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/1012*

CZĘŚĆ I

1. Nazwa wydającego związku hodowców lub właściwego organu
(podać dane kontaktowe oraz odniesienie do strony internetowej, jeżeli istnieje)

2. Nazwa księgi hodowlanej

3. Nazwa rasy

4. Imię i nazwa handlowa zwierzęcia ⁽¹⁾ oraz kod państwa urodzenia ⁽²⁾

5.1. Indywidualny numer identyfikacyjny ⁽³⁾

6. Numer w księdze hodowlanej ⁽³⁾

5.2. Niepowtarzalny dożywotni numer ⁽⁴⁾ □□□-□□□-□□□ □□□ □□□

7. Dane identyfikacyjne zwierzęcia ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾

□□□ □□□ □□□ □□□ □□□

7.1. Kod transpondera ⁽¹⁾
System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784) ⁽¹⁾
Kod kreskowy ⁽¹⁾

7.2. Alternatywna metoda weryfikacji tożsamości ⁽¹⁾

8. Data urodzenia zwierzęcia
(w formacie dd/mm/yyyy)

9. Państwo urodzenia zwierzęcia

10. Imię i nazwisko, adres oraz adres e-mail ⁽¹⁾ hodowcy

11. Rodowód ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾

11.1. Ojciec Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.1.1. Dziadek ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.1.1.1. ⁽¹⁾ Pradziadek ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
		11.1.1.2. ⁽¹⁾ Prababka ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
	11.1.2. Babka ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.1.2.1. ⁽¹⁾ Pradziadek ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
		11.1.2.2. ⁽¹⁾ Prababka ze strony ojca Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
11.2. Matka Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.2.1. Dziadek ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.2.1.1. ⁽¹⁾ Pradziadek ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
		11.2.1.2. ⁽¹⁾ Prababka ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
	11.2.2. Babka ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej	11.2.2.1. ⁽¹⁾ Pradziadek ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej		
		11.2.2.2. ⁽¹⁾ Prababka ze strony matki Numer i sekcja w księdze hodowlanej		

12.1. Sporządzono w
(wpisać miejsce wydania)12.2. Sporządzono w dniu
(wpisać datę wydania w formacie dd/mm/rrrr)12.3. Imię i nazwisko oraz funkcja osoby podpisującej
(wpisać wielkimi literami imię i nazwisko oraz funkcję osoby ⁽⁹⁾upoważnionej przez wydający związek hodowców lub właściwy organ do podpisania tej części świadectwa zootechnicznego)

12.4. Podpis

⁽¹⁾ Nie wypełniać, jeśli nie dotyczy.⁽²⁾ Wpisać kod państwa, jeżeli jest wymagany na mocy międzynarodowych porozumień w sprawie rasy.⁽³⁾ Indywidualny numer identyfikacyjny zgodnie z częścią 1 rozdział I pkt 3 w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012, zwany „niepowtarzalnym kodem” w art. 114 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 i zarejestrowany zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963.⁽⁴⁾ Niepowtarzalny dożywotni numer zdefiniowany w art. 2 lit. o) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262, jeżeli nadano go zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym.⁽⁵⁾ Wymagany, jeżeli jest inny niż indywidualny numer identyfikacyjny lub niepowtarzalny dożywotni numer nadany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/262.

(6) Nie są wymagane, jeżeli część I świadectwa zootechnicznego stanowi integralną część unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez związek hodowców. Jeżeli unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny został wydany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/262, podaje się niepowtarzalny dożywotni numer zdefiniowany w art. 2 lit. o) tego rozporządzenia wykonawczego.

(7) W razie potrzeby podać dodatkowe pokolenia.

(8) Podać indywidualny numer identyfikacyjny zgodnie z częścią 1 rozdział I pkt 3 w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/1012, zwany „niepowtarzalnym kodem” w art. 114 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429. Jeżeli indywidualny numer identyfikacyjny jest niedostępny albo jest inny niż numer, pod którym zwierzę jest wpisane do księgi hodowlanej, wpisać numer z księgi hodowlanej.

(9) Osoba ta musi być przedstawicielem związku hodowców lub właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1012.

CZĘŚĆ II

1.1. Indywidualny numer identyfikacyjny (1)	2. Dane identyfikacyjne zwierzęcia (3)
1.2. Niepowtarzalny dożywotni numer (2) □□□-□□□-□□□□□□□□□□	2.1. Kod transpondera (4) □□□-□□□-□□□□□□□□□□ System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784) (4) Kod kreskowy (4)
3. Płeć	2.2. Alternatywna metoda weryfikacji tożsamości (3)
4. Klasa w ramach sekcji głównej księgi hodowlanej (4)	5. Imię i nazwisko, adres oraz adres e-mail (4) właściciela (7)
4.1. Nazwa księgi hodowlanej (5) 4.2. Klasa w ramach sekcji głównej (6)	
6. Dodatkowe informacje (4) (8) (9)	
6.1. Wyniki oceny wartości użytkowej	
6.2. Aktualne wyniki oceny genetycznej przeprowadzonej ostatnio w dniu (wpisać datę w formacie dd/mm/rrrr)	
6.3. Wady genetyczne i szczególne cechy genetyczne zwierzęcia w odniesieniu do programu hodowlanego	
6.4. System weryfikacji tożsamości i wynik (4) (10) (11)	6.5. Wyniki kontroli pochodzenia (4) (10) (12)
7. Unasiennianie/krycie (4) (5)	
7.1. Data (w formacie dd/mm/rrrr)	
7.2. Nr świadectwa pokrycia (13)	
7.3. Dane identyfikacyjne samca-dawcy	
7.3.1. Indywidualny numer identyfikacyjny (1)	
7.3.2. Niepowtarzalny dożywotni numer (2) □□□-□□□-□□□□□□□□□□	
7.3.3. System weryfikacji tożsamości i wynik (4) (10) (11)	7.3.4. Wyniki kontroli pochodzenia (4)

8.1. Sporządzono w
(wpisać miejsce wydania)

8.2. Sporządzono w dniu
(wpisać datę wydania w formacie dd/mm/rrrr)

8.3. Imię i nazwisko oraz funkcja osoby podpisującej
(wpisać wielkimi literami imię i nazwisko oraz funkcję osoby ⁽¹⁶⁾upoważnionej przez wydającego związek hodowców lub właściwy organ do podpisania tej części świadectwa)

8.4. Podpis

- (¹) Indywidualny numer identyfikacyjny zgodnie z częścią 1 rozdział I pkt 3 w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/1012, zwany „niepowtarzalnym kodem” w art. 114 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 i zarejestrowany zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/963.
- (²) Niepowtarzalny dożywotni numer zdefiniowany w art. 2 lit. o) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262, jeżeli nadano go zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym.
- (³) Te informacje nie są wymagane, jeżeli odpowiadają informacjom podanym w części I pkt 7, a części I i II stanowią integralną całość, niepodzielną i zawartą w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym lub do niego załączoną. Jeżeli unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny został wydany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/262, podaje się niepowtarzalny dożywotni numer zdefiniowany w art. 2 lit. o) tego rozporządzenia.
- (⁴) Nie wypełniać, jeśli nie dotyczy.
- (⁵) Wymagana, jeżeli jest inna niż podana w części I pkt 2.
- (⁶) Niewymagana, jeżeli ta informacja jest podana w sekcji V dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/262.
- (⁷) Niewymagane, jeżeli informacje o właścicielu są dostępne i aktualne w innych częściach unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego.
- (⁸) W razie potrzeby użyć dodatkowych kartek.
- (⁹) Jeżeli można uzyskać dostęp do tych informacji genetycznych na stronie internetowej, można zamiast nich podać odniesienie do tej strony, o ile zezwoli na to właściwy organ zgodnie z art. 32 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1012.
- (¹⁰) Na podstawie analizy DNA lub analizy grupy krwi zwierzęcia.
- (¹¹) Wymagane zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1012 w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych wykorzystywanych do pozyskiwania nasienia do sztucznego unasienniania. Informacje te mogą być wymagane przez związki hodowców zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1012 w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych wykorzystywanych do pozyskiwania oocytów i zarodków. Należy podać dane lub numer sprawy w bazie danych, w której dostępne są te informacje.
- (¹²) Jeżeli są wymagane w ramach programu hodowlanego.
- (¹³) Wymagane w przypadku ciężarnych samic. Informacje można wskazać w odrębnym dokumencie.
- (¹⁴) Niepotrzebne skreślić.
- (¹⁵) Jeżeli nie dotyczy, podać wyniki kontroli pochodzenia w pkt 7.3.4.
- (¹⁶) Osoba ta musi być przedstawicielem związku hodowców lub właściwego organu, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1012.

Uwaga do organu wydającego [*nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym*]: Odstępstwa od układu graficznego przedstawionego wzoru są dopuszczalne, pod warunkiem że zapewniono wymagane informacje minimalne. Przypisów można nie drukować pod warunkiem podania odniesienia do przystępnego wyjaśnienia.

SEKCJA VI

Contrôles d'identité de l'équidé décrit dans ce document d'identification**Control of identification of the equine animal described in the identification document**

Kontrola tożsamości zwierzęcia koniowatego opisanego w dokumencie identyfikacyjnym

L'identité de l'équidé doit être contrôlée chaque fois que les lois et règlements l'exigent et il doit être certifié qu'elle est conforme à la description donnée dans la section I du document d'identification.

Tożsamość zwierzęcia koniowatego musi być kontrolowana za każdym razem, gdy wymagają tego przepisy i regulacje, a zgodność zwierzęcia koniowatego z opisem znajdującym się w sekcji I dokumentu identyfikacyjnego musi być poświadczana.

Date (jj/mm/aaaa) Date (dd/mm/yyyy) Data (dd/mm/rrrr)	Ville et pays Place and country Miejscowość i państwo	Motif du contrôle (concours, certificat sanitaire, etc.) Purpose of check (event, health certificate, etc.) Powód kontroli (wydarzenie, świadectwo zdrowia itp.)	Nom (en lettres capitales), qualité de la personne ayant vérifié l'identité et signature Name (in capital letters), capacity of official verifying the identity and signature Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz stanowisko urzędnika weryfikującego tożsamość oraz jego podpis

SEKCJA VIII

Maladies autres que la grippe équine*Enregistrement des vaccinations*

Toute vaccination subie par l'équidé doit être portée dans le cadre ci-dessous de façon lisible et précise et complétée par le nom et la signature du vétérinaire.

Diseases other than equine influenza*Rejestr szczepień*

Szczegóły wszelkich szczepień, które przeszło dane zwierzę koniowate, muszą zostać wpisane w sposób wyraźny i szczegółowy oraz opatrzone imieniem i nazwiskiem oraz podpisem lekarza weterynarii.

Choroby inne niż grypa koni

Data Date Data	Lieu Place Miejscowość	Pays Country Państwo	Vaccin/Vaccine/Szczepionka			Nom (en lettre capitales) et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis lekarza weterynarii
			Nom Name Nazwa	Numéro du lot Batch number Numer partii	Maladie(s) Disease(s) Choroba(-y)	

SEKCJA IX

Examen de laboratoire

Laboratory health test

Laboratoryjne badanie stanu zdrowia

Le résultat de tout examen effectué par un vétérinaire pour une maladie transmissible ou par un laboratoire agréé par le service vétérinaire officiel du pays ('laboratoire officiel') doit être noté clairement et en détail par le vétérinaire qui représente l'autorité demandant l'examen.

Wynik każdego badania w zakresie chorób przenośnych, przeprowadzonego przez lekarza weterynarii lub przez laboratorium zatwierdzone przez urzędowe służby weterynaryjne państwa („laboratorium urzędowe”), musi zostać wpisany w sposób wyraźny i szczegółowy przez lekarza weterynarii występującego w imieniu organu wnioskującego o przeprowadzenie badania.

Date de prélèvement Sampling date Data pobrania próbki	Maladie transmissible concernée Transmissible disease tested for Choroba przenośna będąca przedmiotem badania	Nature de l'examen Type of test Rodzaj badania	Résultat de l'examen Result of test Wynik badania	Laboratoire officiel ayant effectué l'examen Official laboratory which carried out the test Laboratorium urzędowe, które przeprowadziło badanie	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis lekarza weterynarii

SEKCJA X

Châtaignes

Dessiner le contour de chaque châtaigne dans la carré correspondant: à ne remplir que pour les chevaux sans marque et avec moins de trois épis

Chestnuts

The outline of each of the four chestnut must be drawn in the appropriate square for all horses without markings and with less than three whorls.

Kasztany Zarys każdego z czterech kasztanów musi zostać narysowany w odpowiednim kwadracie w przypadku wszystkich koni nieposiadających odmian i posiadających mniej niż trzy wicherki.

Antérieur droit/Right Foreleg/Prawa noga przednia	Postérieur droit/Right Hindleg/Prawa noga tylna
Antérieur gauche/Left Foreleg/Lewa noga przednia	Postérieur gauche/Left Hindleg/Lewa noga tylna

CZĘŚĆ 2

Dodatkowe wymagania w odniesieniu do unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych

Unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny:

- ma formę paszportu drukowanego na formacie papieru o wymiarach pomiędzy 210 x 148 mm (A5) a 250 x 200 mm;
- ma wyróżniającą się okładkę (z przodu i z tyłu), która daje wystarczającą ochronę i na której może widnieć logo właściwego organu, jednostki upoważnionej, związku hodowców lub instytucji ds. zawodów lub wyścigów oraz, w stosownych przypadkach, która może mieć kieszeń po wewnętrznej stronie okładki służącą do umieszczania stron zawierających sekcje IV–X jako niepodzielnej całości;
- ma przynajmniej sekcje I, II i III maszynowo połączone nitami w sposób uniemożliwiający ich rozdzielenie, tak by zapobiec nieuczciwemu usuwaniu lub podmianianiu stron. W przypadku gdy sekcje I–III wydano w formie standardowego dokumentu, zawierają one wystarczający margines umożliwiający ewentualne późniejsze bindowanie w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym w rozszerzonym formacie;
- w przypadkach gdy stosowane są numery seryjne, ma przynajmniej sekcje I, II i III wydrukowane na stronach zawierających numer seryjny unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego;
- ma ponumerowane przynajmniej wszystkie strony sekcji I, II i III w formacie „numer strony/łączna liczba stron”;
- zawiera co najmniej informacje w sekcji I część A chronione przed oszukańczymi zmianami poprzez laminację albo druk dokumentu – lub przynajmniej jego najważniejszych części – na specjalnym zabezpieczonym papierze, np. tłoczonym lub opatrzonym znakiem wodnym;
- ma ogólne instrukcje przewidziane w części 1 wydrukowane w dokumencie, jeżeli zawiera on sekcje I–X. W przypadku unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, składającego się wyłącznie z sekcji I–III, drukowanie ogólnych instrukcji przewidzianych w części 1 jest nieobowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ 1

Informacje przechowywane na kartach plastikowych lub kartach elektronicznych

Karta plastikowa lub karta elektroniczna zawiera co najmniej następujące informacje:

1. Widoczne informacje znajdujące się na karcie plastikowej lub karcie elektronicznej:
 - właściwy organ;
 - niepowtarzalny kod;
 - gatunki oraz płeć;
 - ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder;
 - fotografia zwierzęcia koniowatego (nieobowiązkowa).
2. Informacje elektroniczne na karcie elektronicznej dostępne przy użyciu standardowego oprogramowania:
 - wszystkie obowiązkowe informacje w sekcjach I–X unikalnego dożywotnego dokumentu identyfikacyjnego;
 - zapisy wszelkich modyfikacji wpisanych wcześniej informacji;
 - fotografia zwierzęcia koniowatego (nieobowiązkowa).

CZĘŚĆ 2

Cechy fizyczne kart plastikowych i kart elektronicznych

Cechy fizyczne kart plastikowych i kart elektronicznych są następujące:

- karty muszą być zgodne z normą ISO 7810 i normą ISO 7816-1;
 - użyty materiał musi być zabezpieczony przed sfalszowaniem;
 - informacje zawarte na awersie i rewersie karty muszą być czytelne dla oka ludzkiego, tj. zapisane czcionką o minimalnym rozmiarze 5 punktów.
-

Wzór tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 24

Właściwy organ	DOKUMENT TYMCZASOWY (art. 24 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/963)		Nazwa państwa
	Imię i nazwisko i adres posiadacza/właściciela:		Niepowtarzalny kod □□□-□□□-□□□□□□□□□□ Kod kreskowy niepowtarzalnego kodu (jeżeli jest dostępny):
Imię zwierzęcia:			Kod transpondera/kolczyk: □□□ □□□ □□□ □□□ □□□
Płeć:			
Maść:			Kod kreskowy (nieobowiązkowo)/kolczyk:
Data urodzenia:			
Zastępcza metoda weryfikowania tożsamości (jeżeli jest dostępna):			
Data i miejsce wydania:	Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz stanowisko osoby podpisującej:	Podpis	

Uwaga do właściwego organu lub jednostki upoważnionej [*nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym*]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru są dopuszczalne.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)